

**ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯ
СЕРГІЯ ЧЕРНІЯ**

с.6

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

9 травня 2024 року №19

**НА КЛАДОВИЩАХ
СТАЛО МЕНШЕ СМІТТЯ**

с.7

KAZATIN.COM

ВОНА — РЕАБІЛІТОЛОГ, ВІН — ВОЇН: ЗВОРУШЛИВА ІСТОРІЯ КОХАННЯ

► Радісна подія трапилася у житті нашої землячки, відомої спортсменки Марії Шпатківської та військовослужбовця ЗСУ Євгена. Вони — одружилися

► Позналилися в ортопедичному центрі, куди Євген потрапив після поранення. Марія стала його реабілітологом, а згодом і другою половинкою

с.3

РЕКЛАМА

Jobbers РОБОТА В ЧЕХІЇ 535018 Хто хоче заробляти, той працює в сільському господарстві в Чехії

- Улюблена робота на чеських хмелевих полях
- Не беремо жодних комісій, пропонуємо офіційну роботу
- Аванси щотижня, заробітня плата щомісяця
- Робота підходить як чоловікам, так і жінкам
- Робота за завданням, 10 годин/день, не важка, але віддаємо перевагу людям, які звикли до фізичної роботи
- Проживання та Інтернет безкоштовні

Початок робіт: 18.04-30.04.2024, або за домовленістю
ОПЛАТА: 55100 – 63565 грн/місяць і більше

best harvest PERS ON Деталі: **068-790-88-45, 068-099-09-33**

Отримання від громадян гомолову, компенсацію або інших винагород за надання послуги з польоту роботи та сприяння у локалізації/уважні, зміни пов'язані з цим послугі забороняється.

з доставкою по області

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ, Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ ZODCHIY.COM.UA

М.ВІНИЦЯ, ВУЛ. М.ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96 | М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

533987

ТВОЄ КОЛО КУПИМО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ в оренді та без оренди оплата за 10 днів

+38 067 212 17 50 | +38 095 786 73 98 tvoekolo.com.ua

535345

кругляк рубані **ДРОВА** твердих та м'яких порід

096-891-05-68

535891

«Є ЗАВЕЗЕНА ЗЕМЛЯ. НАВІЩО НАВКОЛО КЛАДОВИЩА КОПАТИ?»

На часі ■ До Провід ще було тиждень з хвостиком, як ми відвідали обидва козятинських кладовища. Багато могил своїх рідних вже прибрали. У цілому ніби все нормально, але є невеличке «але». Такої ж думки були директори кладовищ. Обидва сказали, що все добре, тільки з року в рік «але» не зникає

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Пані Надію ми зустріли на сільському кладовищі. Вона приїхала з Житомира, щоб обробити могили своїх батьків.

— Уже більше 20 років доглядаю за могилами рідних. Якби я жила тут, то висадила б тут живі квіти. Зараз кожного літа засухи, то не буде добре, коли на могилах квіти засохнуть. На Проводи, коли приїду, повішу віночки і так вже й буде до наступного року, — розповіла житомирянка з козятинським корінням.

Алея Слави на сільському кладовищі під пильним оком батьків Героїв, дружин і родичів. Тільки не все вони можуть зробити. Під час поховання одного з Героїв ми помітили, як під час вітряної погоди хитаються в різні боки флагштоки. Причину нам пояснили родичі загиблого воїна.

— Це їх так працівники міської ради ставлять. Викопали ямку для флагштока і піною задули. Ми попросили працівників кладовища, то вони піну забрали і цементною сумішшю залили,

а так все добре, — сказали вони.

На питання, що не так на кладовищі, директор Святослав Фалатюк спочатку сказав, що ніби все добре, а трохи подумавши, додав:

— Хотілося б, щоб на Проводи на могили рідних люди не несли віночки з пластику і штучні квіти. Минулими роками

«Цей рік, мабуть, якийсь особливий, сміття на кладовищі в рази менше. Ми його вже вивезли», — каже директор кладовища

часто доводилось спостерігати таку картину: щоб набрати землі для підсипки могил, люди біля кладовища копають канави. Земля завезена, а люди за старою звичкою копають ями... Викидали сміття не там, де треба. Ранком приїхав на кладовище, а хтось біля дороги поблизу Алеї Слави залишив сміття. Невже так важко було пройти якихось 50 метрів, щоб викинути його у відведеному для цього місці?

Більшість могил на кладовищах вже прибрані. Звернули увагу, що з кожним роком пластику на кладовищах стає менше. Люди надають перевагу живим квітам

Випадки зі сміттям трапляються, але з кожним роком їх стає менше. В цілому, якщо взяти період, коли ми прийняли кладовище і тепер, то кожен скаже, що то як море і земля. Плануємо від дороги загородити кладовище парканом, — розповів директор кладовища.

На міському кладовищі ми були у п'ятницю, 3 травня. Людей було дуже мало, мабуть, до Великодня готувалися. Здивувало те, що нарешті біля Алеї

Слави люди перестали зносити сміття.

— Ми боролися з цим явищем не місяць і не два. Ставили табличку, сміття забирали, навіть землю зачищали і нічого не допомагало: купа сміття на тому місці виростала знов, — розповіли працівники кладовища. — Але потім якось людям самим дійшло, що близько Алея Слави і перестали носити на те місце сміття.

Доповнив своїх працівників

директор міського кладовища Павло Занюк.

— Цей рік, мабуть, якийсь особливий, сміття на кладовищі в рази менше і ми його вже вивезли. Дякую міській раді, вони дали транспорт і ми одну одиницю техніки найняли. Сміття менше стало тому, що вже менше штучних квітів несуть на кладовище. Ми не тільки впорались зі сміттям, ми всі доріжки на кладовищі обкосили, — сказав на завершення нашої зустрічі Павло Занюк.

Пластик отруює

Пластикова атрибутика, яку несуть на цвинтарі, становить серйозну загрозу навколишньому середовищу та здоров'ю людей. Утилізувати поминальні символи майже неможливо, розкладається такий штучний

матеріал надзвичайно довго. За переконаннями екологів, під час спалювання синтетики у повітря викидається діоксин та інші небезпечні токсичні речовини, котрі несуть загрозу для здоров'я людини. Крім того, такі

викиди спричиняють виникнення онкологічних захворювань. Розуміючи шкідливість пластикових квітів і вінків, у європейських країнах вже давно заборонили їх використання.

Від вибуху загинули двоє хлопців

МАРІЯ ЛЕХОВА

Другого травня у Хмельницькому районі трапилася трагедія — внаслідок вибуху загинули двоє хлопців.

Як повідомляє пресслужба поліції, до правоохоронців звернулася

44-річна жінка, яка повідомила про вибух у сусідній кімнаті свого будинку. На місце події негайно виїхали слідчо-оперативні групи поліції.

Після прибуття на місце події поліцейські встановили, що під час необережного поводження з

предметом, схожим на гранату, загинули 24-річний син власниці будинку та його 20-річний товариш.

За даним фактом розпочали кримінальні провадження за двома статтями: незаконне поводження зі зброєю, бойовими припаса-

ми або вибуховими речовинами, умисне вбивство з позначкою «Нещасний випадок».

Наразі поліцейські проводять розслідування, встановлюють канал надходження та мету зберігання вибухонебезпечного предмета.

Обставини трагедії з'ясовуються.

ІСТОРІЯ КОХАННЯ: ВОНА — РЕАБІЛІТОЛОГ, А ВІН — ВОЇН ЗСУ

Щастя молодим ■ Радісна подія трапилася у житті нашої землячки, відомої спортсменки Марії Шпатківської та військовослужбовця ЗСУ Євгена. Вони — одружилися. Позналилися в ортопедичному центрі, куди Євген потрапив після поранення. Марія стала його реабілітологом, а згодом і другою половинкою

ІРИНА ШЕВЧУК

Перед Великоднем двоє закоханих Марія та Євген офіційно стали чоловіком та дружиною. Марія — козятинчанка, паралімпійська спортсменка, неодноразова чемпіонка України, тепер — реабілітолог. Їй 23. Євген — уродженець Севастополя, військовослужбовець ЗСУ. Йому — 27. Як познайомилися, закохалися та розписалися? Про це нам розповіла сама наречена. Та спочатку нагадаємо читачам про здобутки нашої землячки у спорті. Марія Шпатківська народилася в Козятині, проживала в Титусівці. З народження не має частини лівої руки. Та така особливість дівчини не стала на заваді йти до своєї мрії та досягати успіхів. Марія любить спорт і почала ним займатися з самого дитинства, з восьми років. Спочатку це було плавання. Потім, коли козятинський басейн закрили, вона перейшла на легку атлетику — бігала спринт і метала м'яча. Трохи згодом, десь з 13 років почала штовхати ядро та метати спис. Велике бажання, щоденні тренування та наполегливість дали свої результати.

Марія — неодноразова призерка чемпіонатів України, учасниця чемпіонатів Європи і світу, майстер спорту України міжнародного класу (клас F46) серед спортсменів з ураженням опорно-рухового апарату.

— У спорті я була до 2022 року, коли розпочалася війна, тренування призупинила, — розповідає Марія. — З травня того ж року пішла на роботу у Вінницький ортопедичний сервісний центр, так як закінчила Вінницький педагогічний університет, за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія».

Зі своїм судженням Євгеном Марія познайомилася на роботі. Це було кохання з першого погляду. На той момент він ще не був пацієнтом Центру ортопедії і знаходився в Інституті реабілітації.

— Наш центр дуже часто вивозить хлопців, які проходять лікування, на дозвілля, — продовжує Марія. — Якось ми поїхали в більярд, там і познайомилися. Згодом Євген потрапив до нас на протезування, я була його реабілітологом і так все почалося.

За словами Марії Євген — солдат-навідник. Травму отримав на Луганщині. Після поранення

його довго не могли евакуювати з бойових позицій до лікарні. На місці він затиснув рану на нозі турнікетом. Але, на жаль, потім їй довелося ампутувати.

— До нас у центр потрапляють хлопці, в яких уже рани загоїлись і коли вони готові до протезування, — каже Марія. — Мое завдання підкачати м'язи, так як після ампутації втрачається м'язова сила, і навчити ходити на протезі. Зараз Євген повністю протезований, ходить самостійно.

Після знайомства і далі під час реабілітації та підготовки до протезування між молодими людьми спалахнула іскра кохання, а згодом і ціле полум'я.

Зі своїм судженням Євгеном Марія познайомилася на роботі. Це було кохання з першого погляду

Зустрічатися почали у липні минулого року. Цьогоріч, напередодні Великодня, третього травня закохані офіційно зареєстрували свої почуття і стали родиною.

— Це мало бути тихенько, ніхто не мав знати, але вийшло все навпаки, — ділиться з нами Марія. — Після розпису просто пішли посиділи в кафе, але так співпало, що у наш Центр волонтери привезли хлопцям м'ясо, смажили шашлик і нас запросили. Тому так співпало. Ми прийшли і нас там привітали.

До речі, цією приємною новиною про одруження і поділилися на сторінці медзакладу. Згодом її підхопили і наші міс-

Марія та Євген познайомилися в ортопедичному центрі. Зустрічалися близько року і перед Великоднем одружилися

цеві групи у соціальних мережах. Всі шлють вітання молодят, радіють за них і бажають жити в мирі та злагоді.

«Кохання Марії та Євгена зародилося у стінах Центру, тому і день розпису вони розділили разом з нами. Ми безмежно щасливі за новостворену сім'ю і широко бажаємо їм кохання, взаєморозуміння та безліч прекрасних моментів разом! Ортопедсервісний центр єднає серця», — написали на сторінці у фейсбуці Ортопедичного центру

«Вінниця стала містом їхньої зустрічі, місцем зародження їхньої любові. Два закоханих

серця поєднали свої долі! Широко вітаємо молодят із визначним для них днем!» — написав Валерій Швець у групі «Спортивна Козятинщина».

Наразі молодята проживають у Вінниці. По можливості, коли має час, Марія приїздить до батьків у рідну Титусівку. Але часу якраз у дівчини небагато. Адже віднедавна вона знову відновила свої тренування. Тож паралельно і працює, і займається спортом. Бажаємо новоствореній родині палкого кохання та взаєморозуміння, а Марії, особисто, подальших здобутків на спортивній ниві.

Видають набори гігієни та дитячі підгузки

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У Козятинському Управлінні соціальної політики підписали меморандум про співпрацю з міжнародним благодійним фондом «Руки друзів», який опікується внутрішньо переміщеними особами та жителями нашої громади, що перебувають у складних життєвих обставинах.

У рамках співпраці видача наборів гігієни та дитячих підгузків продовжується. Про це повідомляє Козятинська місь-

ка громада. Хто може отримати гуманітарну допомогу?

Набори гігієни — сім'ї з дітьми, з числа внутрішньо переміщених осіб, які нещодавно перемістились та зареєстровані у Козятинській міській територіальній громаді, та які ще не отримували набори гігієни.

Дитячі підгузки: діти з числа внутрішньо переміщених осіб та місцеві діти з числа малозабезпечених.

Памперси в наявності лише 4, 5, 6 розміру.

Для отримання гуманітарної допомоги з собою потрібно мати оригінали документів: паспорт, свідоцтво про народження дитини, довідка ВПО.

Гуманітарну допомогу можна отримати в приміщенні управління соціальної політики Козятинської міської ради: м. Козятин, вул. Незалежності, 57, каб. 2 у понеділок-четвер з 8.00 до 17.00 год (обідня перерва з 13.00 до 14.00 год). Телефон для довідок: (04342) 2-25-00

ЦЕРКВА СВЯТОЇ ПАРАСКЕВИ ДАВНО НЕ БАЧИЛА СТІЛЬКИ РАДОСТІ

Свято ■ Традиційно на Великдень ми відвідуємо церкви ПЦУ: Покрови, Пророка Іллі в Козятині, Іоанна Богослова у Іванківцях, Миколи Чудотворця в Сокольці. У цьому році до українського православ'я доєдналася церква Святої Мучениці Параскеви, що у Глухівцях. Тож ми поїхали на Великодне Богослужіння туди

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Новим настоятелем храму Святої Параскеви призначили благочинного Вінницько-Барської єпархії митрофорного протоієрея Валерія Кушніра. У неділю зранку отець Валерій провів службу Богу, а церковний хор йому підспівував. Вся ця святкова атмосфера передавалася через гучномовці на подвір'я пам'ятки архітектури середини XIX століття, якою є храм Святої Параскеви.

Прихожанин Олександр зазначив, що гарно співають, складається враження, що співають під орган. Прихожанці Людмилі все Богослужіння сподобалось.

— При отцю Георгію до церкви ходило мало людей, чого було не перейти до ПЦУ раніше, — казала жінка.

Прихожанину Сергію трохи отця Георгія шкода. Каже, що як священник і людина він не поганий був.

— То не нам вирішувати, — каже дружина Сергія Тетяна. — Ми ж не знаємо, чому він до ПЦУ не перейшов.

Тим часом отець Валерій завершив Богослужіння і вийшов на подвір'я храму.

Вітаючи з Воскресінням Гос-

поднім, священник спочатку кропив пасхальні кошики, на їх господарів свяченої води також не шкодував.

Струйки свяченої води котилися обличчями і стікали з волосья та всі були в піднесеному настрої. Веселими залишалися після водної процедури навіть правоохоронці, які в цей день забезпечували біля храму громадський порядок.

Покропивши водою кошики,

«Віримо, що Господь, воскресший допоможе нам здолати ворога. Допоможе нам пройти ці шляхи випробування»

людей і пам'ятку архітектури, настоятель храму підійшов до мікрофона.

Привітавши прихожан ще раз з Воскресінням Христовим, настоятель храму сказав:

— Дорога громадо, возлюблені брати і сестри, воїни українські. Всі сьогодні святкують світле Христове Воскресіння, яке наповнює всіх нас великою радістю. Я найперше вітаю наших славних захисників, українських воїнів і

всю нашу громаду, яка сьогодні є тут, є з нами в Православній церкві України на чолі з блаженнішим митрополитом Епіфанієм та митрополитом Симеоном. Сьогоднішнє свято говорить саме про себе в своїй історії. Господь подолав гріх і воскрес, як Бог і ми сьогодні радуємося цьому святу, маючи на серці любов, яку Господь проявив за нас.

Господь сказав ученикам своїм небесним: радійте, бо я сьогодні серед вас. Тому нехай Господь воскреслий буде серед нас усіх. Нехай благословить нашу землю українську, яка сьогодні вносить страждання і віримо, що Господь, воскреслий із мертвих, допоможе нам здолати ворога. Допоможе нам пройти ці шляхи випробування, які сьогодні нас так болять. Віримо, молимося у серці з любов'ю до Бога і до України. Я всім щиро дякую і ще раз вітаю, дорогі парафіяни. Бажаю кожній родині, кожній сім'ї, кожному воїну Божого благословення, світлої пашки, радості на душі. Нехай Божа милість перебуває на кожному із нас і щоб ніхто ні бід, ні горя не знав. Ми мусимо знати, що Господь з тими, хто до нього звертається. Бажаю вам розділити це свято з рідними, близькими, друзями, бо це свято над святами. Дякую всім за молитву.

Також настоятель храму закликав парафіян на поминальні дні нічого не залишати на могилках.

— У нас є багато воїнів, які знаходяться на лікуванні. Те, що поклали на могилку, самі ж забирайте і несіть до храму і ми з селищним головою відвеземо нашим захисникам у госпіталь, — казав священник. На останок виступу отець Валерій ще раз привітав всіх зі святом, побажав всім щастя і Божого благословення, і прихожани храму почали розходитись.

Священник освячує святкові пасхальні кошики. Не шкодує води й на прихожан

Хтось у цей день був й на роботі, тобто на службі. Порцію свяченої води отримали й стражі порядку

День розпочали правильно. Прихожани церкви Параскеви з освяченими пасками йдуть додому святкувати

У Козятині провели шаховий турнір

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Нещодавно у Козятинському центрі дитячої та юнацької творчості відбувся шаховий турнір з нагоди Дня Європи в Україні.

Як повідомляють на сторінці у фейсбуці, «Молодь і спорт Козятинської громади», змагання проводилося за швейцарською системою в 6 турів. Контроль часу: 10 х в. + 5 сек. за хід кожному учаснику.

Змагалось 5 дорослих і 5 юних

спортсменів із Центру дитячо-юнацької творчості.

Серед головних призерів:

1 місце здобув кандидат у майстри спорту Олександр Іонов (5,5 очка),

2 місце виборов другорозрядник Олександр Хомюк (5,0 очок),

3 місце завоював першорозрядник Дмитро Томчак (4,5 очка).

Серед юних шахістів 1-3 місця посіли:

другорозрядник Назар Григо-

рович (3,5 очка),

першорозрядник Михайло Співаченко (3,0 очки)

першорозрядник юнацького розряду Андрій Омельчук (0,0 очка)

Шахісти гідно боролися з дорослими гравцями й отримали безцінний досвід гри з досвідченими шахістами Козятинщини. Переможці змагання отримали грамоти, медалі управління освіти та спорту Козятинської міської ради.

ПЕРЕСЕЛЕНКА З ГЕНІЧЕСЬКА ВИКЛАДАЄ ЖИВОПИС У КОЗЯТИНІ

Доля ■ Художниця Анжела Коренкова мусила покинути рідну домівку через російських окупантів, які зайшли на Херсонщину в перші дні повномасштабного вторгнення. Спочатку вона подалася до Кривого Рогу, а десять місяців тому потрапила до Козятина. Тут мисткиня одразу стала частиною творчої спільноти міста і знайшла роботу

ОЛЕНА УДВУД

Анжела Коренкова — професійна художниця. Ми не раз знайомили з її роботами наших читачів, адже мисткиня брала участь у багатьох благодійних творчих проєктах — вона писала картину на пленері «Подільська лаванда», що відбувся на підтримку ЗСУ, створила величезну витинанку для виставки «Різдвяна витинанка», експонувала свої полотна не тільки у Козятині, а й столиці та інших містах.

Анжела Коренкова працює з олійними фарбами, акрилом, аквареллю, пише картини лінерами (це різнокольорові ручки з тонким стрижнем), є у неї й графіка. Мисткині подобається змішана техніка, коли компонуються різні стилі в одній картині, наприклад, кольорові олівці і чорні лінії, або акварель та чорна ручка. Займається творчістю Анжела з раннього дитинства. Їй завжди найбільше подобалося малювати.

— Малою я розмірковувала над тим, ким буду і коли потрапила до школи й побачила першу вчительку, яка ходила на каблучках, я подумала — хочу бути вчителем, або художником, а вийшло так, що поєднала усе, — розповідає Анжела Коренкова. — Тепер я і художник, і вчитель.

Анжела народилася і виросла

у Генічеську, що на Херсонщині. Її знайомство з живописом почалося у місцевій образотворчій студії, де їй пощастило потрапити на уроки відомого художника, який дав потрібну базу. Після закінчення школи мисткиня вступила до Одеського південноукраїнського національного педагогічного університету імені Ушинського, де поєднала опанування живопису із навчанням педагогіки.

— Мене вразила сама Одеса, — згадує Анжела. — Генічеськ — таке ж маленьке місто як і Козятин і коли я приїхала до Одеси, у мене аж дихання перехопило: все таке широке, сонячне, стільки людей, але вони навчилися легко спілкуватися. Там стільки національностей! Туди стікалося дуже багато людей з різних областей і всі настільки відкриті. Навіть в університеті викладачі не просто проводили лекції, а й цікавилися, як у нас справи.

Після випуску з університету Анжела повернулася до рідного Генічеська і почала викладати в образотворчій студії у Палаці дітей та юнацтва. Там пропрацювала більше двадцяти років. За цей час її студія виросла в зразковий художній колектив. Художниця каже — був такий період, що на студію ходило 90 дітей. Доводилося працювати шість днів на тиждень, аби охопити таку

Анжела Коренкова займається живописом з дитинства. Вона не лише пише картини сама, а й навчає дітей

велику кількість бажаючих опанувати живописом.

— Мені подобається бачити, як діти отримують результат своєї роботи, як вони ростуть, — продовжує мисткиня. — Ти не тільки ділишся з ними своїми навичками, технікою, а й співпрацюєш. Це неймовірно задоволення, коли виростає дитина і стає художником. Мені часто казали, що я давала їм багато творчої свободи. На мою

Анжела Коренкова не лише пише картини, останні вісім років мисткиня захоплюється ще й писанкарством

думку, у творчості не повинно бути жорстких рамок чи штампів. Дитина повинна себе проявляти, знаючи, як це правильно зробити. І тоді вона починає кайфувати.

Чимало учнів Анжели вирішили також пов'язати своє життя з живописом і продовжили навчання. Все йшло своєю чергою, допоки не настало 24 лютого 2022 року, коли росія почала повномасштабне вторгнення на територію

У Музеї історії міста відкрили виставку. Серед експонатів — вишиті рушники, писанки, картини, присвячені Великодній тематиці

України. Генічеськ став одним із міст, куди окупанти зайшли першими. Російські військові в балаклавах, військові літаки, що пролітають настільки низько над головами людей, що ледь не торкаються дахів будинків — залишатися у рідному місті за таких умов було неможливо.

— Із Генічеська ми з донькою виїхали в Кривий Ріг, це Дніпропетровська область, — продовжує Анжела. — Я вважала, що це не так далеко до моєї рідної Херсонщини, але там близько до лінії фронту, Кривий Ріг часто обстрілювали, постійно була тривога і ми постійно були в напрузі.

Проживши в Кривому Розі кілька місяців, Анжела вирішила їхати далі. На сайті, який допомагає переселенцям знайти безкоштовне житло, побачила оголошення про два помешкання — одне у Львівській області, інше — на Вінниччині. Вибір впав на Вінницьку область. Так Анжела і потрапила до Козятина. Хоча переконана, що нічого випадкового не буває.

У нашому місті мисткиня вже десять місяців. За декілька тижнів після переїзду вона взяла участь у першому творчому проєкті, а згодом знайшла і робо-

ту — Анжела викладає живопис у музичній школі. Вона проводить не лише традиційні заняття в класі, а й практикує плернерну роботу. Це коли діти разом із викладачем виходять на вулицю та пишуть картини з натури під відкритим небом.

— Для учнів це диво, — каже Анжела. — Спочатку вони навіть не розуміють, що робити з багатством кольорів, бо світить світло і все має інший вигляд, і кольори потрібно змішувати інакше. Якщо буде більше такої нестандартної практичної роботи, учні будуть більше вміти. Тим паче, дітям зараз цікаво постійно пізнавати нове. Я себе згадую в університеті. Нам ставили постановки. Наприклад, фарбували лампочки в червоний і ставили на червоне освітлення червоні предмети і не червоні. Ми дивилися, що з ними відбувається. Чи садили натуру і поруч вивішували яскраве драпування. Звичайно, половина обличчя буде того ж кольору, що й драпування.

Учні Анжели вже брали участь у різних конкурсах. Розвивається і вона сама — з дня на день її мають прийняти до Національної спілки художників — поділилася з нами секретом мисткиня.

Рушники, вишиті у скандинавській техніці, писанки та старі листівки

Останні вісім років Анжела Коренкова не лише пише картини, а й займається писанкарством. Писанки, які створила художниця, а також картину «Великодній натюрморт» продемонстрували на виставці «З прийдешніми Великодніми святами», яку відкрили у Музеї історії міста у вівторок, 7 травня.

На захід запросили учнів ліцею № 2. Директорка Музею історії міста Лілія Макаревич розповіла гостям про традиції святкування Великодня. Анжела Коренкова показала, яким чином можна де-

корувати писанки.

— Це яйце, розписане писанкою і витравлене за допомогою оцту, — демонструє художниця. — Яйця, які фарбують в один колір, ми називаємо крапанки, але у них є ще одна назва — галунки. Можна зробити крапанки. Звичайною церковною свічкою робляться крапочки по яйцю, потім його потрібно занурити у фарбник. Робили візерунки на писанках і за допомогою петрушки чи інших невеликих, але красивих прозрих листочків. Такі писанки називалися трав'янки. Ще є бісерівки. Зазвичай

їх робили при монастирях. Яйце занурювали у віск і поки він не застиг, бісером викладали візерунок. В експозиції виставки «З прийдешніми Великодніми святами» представили також рушники, які зберігаються у фондах Музею історії міста. П'ять із них належать козятинській майстрині Ірині Чашківській.

— Ірина Чашківська має інвалідність, — розповідає Лілія Макаревич. — Самотужки вона не може пересуватися. Вона народилася у родині відомого залізничника Анатолія

Чашківського. Дітей у сім'ї було троє — Олександр і близнючки Людмила та Ірина. У цій родині талановиті були всі, і бабуса Ярина, і матуся Антоніна, яка була відомою у Козятині швеєю.

Раніше Ірина Чашківська займалася в'язанням. Потім потрапила на безкоштовні курси з вишивання, які організувала Спілка майстрів Вінниччини, і стала вишивальницею п'ятого розряду. Майстринь такого рангу у Козятині всього двоє. На своїх рушниках і серветках Ірина використовує скандинавську техніку вирізування тканини. Вона

називається хардангер. Виконати її доволі складно — каже директорка Музею історії міста.

Доповнили експозицію також картини художників, присвячені Великодній тематиці, а ще листівки початку ХХ століття, які передала до фондів Музею козятинчанка Наталія Ковальова. Ці картки збереглися від її бабусі.

На завершення презентації виступила учениця Музичної школи Вероніка. Виставка «З прийдешніми Великодніми святами» експонуватиметься у Музеї історії міста до 31 травня.

ДЛЯ МОЛОДИХ БІЙЦІВ ВІН БУВ ЯК БАТЬКО, ЗА ВСІХ ПЕРЕЖИВАВ

Втрата ■ У перший день війни Сергій Черній з братом Ігорем і другом Олександром пішли до військкомату, але їм сказали почекати. Чекав Олександр до липня, а коли зателефонували з центру комплектації, зібрався, сказав матері: «Не плач, все буде добре», а братам — «Ви дерева посадіть, коли я повернуся, щоб у мене був садочок»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У п'ятницю, 3-го травня, на щиті з фронту додому повернувся славний воїн Сергій Черній. Зустріла громада свого земляка живим коридором по всьому маршруту траурного кортежу. Брат Сергія Ігор цікавився місцезнаходженням кортежу, йому відповіли, що по всьому місту живий коридор, тому вони їдуть так повільно.

Біля будинку Героя ми зустріли Олександра.

— У перший день повномасштабного російського вторгнення ми троє друзів — я, Ігор і Сергій пішли до військкомату. Там взяли наші номери телефонів і сказали чекати. Сірожа чекав до липня. Йому зателефонували і він пішов.

— А чим Сергій найбільше любив займатися?

— Робота біля дому найбільше йому подобалася. Був хорошим будівельником, декілька разів виїжджав з нами на роботи.

— Сергій був дуже хорошою людиною, — доповнили думку Олександра сусіди. — Дуже добрий, за всіх переживав, крім себе.

До будинку під'їхав кортеж і мама зустрілася з сином, в сльозі

зах промовляла:

— Хіба я так тебе мала зустріти, ти ж казав, що все буде добре.

Тіло загиблого воїна військові занесли до хати, а за домовиною сина пішла мати, плачучи з обома синами.

Брат Героя Ігор минулого понеділка і сам мав йти захищати Україну та йому дали можливість попрощатися зі старшим братом.

Заупокійну панахиду відправив по загиблому воїну Отець Роман, а по її завершенні траурна колона перемістилася до храму Святого Пророка Іллі. Чин похорону провів настоятель згаданого вище храму благочинний Вінницько-Тульчинської єпархії митрофорний протоієрей Роман Масира.

У полудень на площі з Сергієм Чернієм вже прощалася громада. Відкрила мітинг скорботи і пам'яті директор будинку культури Лариса Ромасько.

У своєму вступному слові вона зазначила, що на півдні і на сході України тривають надважкі бої. Бо російські нелюди не мають наказу здаватися і продовжують нищити наші землі. Вони досі мають надію їх захопити. Сила

У вересні Сергію виповнилося 50. Вічна пам'ять Герою!

і стійкість наших воїнів вражає до глибини душі. І кривавий урожай цієї жахливої війни знову торкнувся нашої громади. Знову біль і сльози рідних, друзів, побратимів. Знову ми проводжа-

Сергій завжди знав, що робити у найскладніших ситуаціях. Для молодих воїнів він був ангелом-охоронцем

ємо в останню дорогу нашого захисника.

Сергій Петрович народився 21 вересня 1973 року в нашому місті. Через деякий час родина виїхала в Рівне, згодом повернулися в Козятин. Сергій Петрович захоплювався столярною справою, відкрив приватний бізнес з виготовлення меблів, купив земельну ділянку і почав будувати дім. Все, що він

Останнє прощання. Поховали Сергія з усіма почестями на Алеї Слави міського кладовища

робив, було досконалим. Все, що він говорив і радив рідним і друзям, завжди були доречним та важливим.

19 липня 2022 року він був призваний на військову службу, щоб вони облаштували присадибну ділянку та посадили біля будинку садок. Сказав: я прийду будуть мені якісь фрукти.

З перших днів служби хвилювався за побратимів, та робив все задля того, щоб кожен був повністю екіпірований. Його турбота охоплювала кожного, хто хоч один раз зустрічався на його шляху.

21 вересня 2023 року Сергію виповнилося 50 і брат поїхав привітати його з днем народження. Скільки там він почув теплих слів за Сергія!

Побратими наввипередки говорили про чесноти нашого Героя та нагородили Сергія Петровича нагрудним знаком «66-а окрема механізована бригада сухопутних військ». Сергій завжди знав, що

робити у найскладніших ситуаціях. Для молодих воїнів він був ангелом-охоронцем. Його оптимізму та рішучій налаштованості на перемогу по-доброму заздрили всі. Розбити ворога — це була його основна мета.

А 28 квітня 2024 року старший сержант, головний сержант, командир 1-го міномету мінометного взводу військової частини А-7085, під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Невське Луганської області загинув.

По завершенні заупокійної молитви слово мали отець Роман та міський голова Тетяна Єрмолаєва. Серед добрих слів на адресу воїна, вони обоє подякували матері Героя за такого сина.

Поховали Сергія на Алеї Слави міського кладовища з усіма почестями. Матері Героя військові, стоячи на колінах під Гімн України та військовий салют, передали прапор, під яким її син нищив ворога.

Героя з Козятина Дмитра Іванова нагородили орденом «За мужність» III ступеня (посмертно)

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Днями у Вінницькій військовій адміністрації відбулося вручення нагород родинам захисників з Вінниччини. Вручили нагороду і родині козятинчанина, солдата-Героя Дмитра Іванова.

За особисту мужність і самовідданість, виявлені в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність Військовій присязі, Дмитру Іванову посмертно присвоєно орден «За мужність» III ступеня.

Начальник ОВА Сергій Борзов вручив нагороду батькові нашого захисника, висловивши щирі співчуття та слова підтримки.

«Пам'ять про Дмитра Іванова назавжди залишиться в наших серцях. Він — справжній герой, який віддав своє життя за мирне майбутнє України. Вічна слава Герою та низький уклін родині», — написала очільниця Козятинської громади.

Народився Дмитро 25 жовтня 1997 у селі Козятин в районі Пирогівки. У 2004 році батьки привели Дмитра до школи №2. Після школи вступив до Міжрегіонального ви-

шого професійного училища залізничного транспорту нашого міста. Працював у Києві, потім — за кордоном. Та коли на нашу землю вдерся ворог, повернувся додому. Вирішив йти на війну.

Після нетривалого курсу навчання Дмитро став сапером 2-го інженерного відділення інженерно-саперного взводу 2-го батальйону спеціального призначення військової частини 3057 Національної Гвардії України. Загинув 7 вересня 2023 року під час виконання бойових завдань у районі населеного пункту Кременна Луганської області.

БУДУВАТИМУТЬ УКРИТТЯ В ДВОХ КОЗЯТИНСЬКИХ ШКОЛАХ

Актуально ■ У п'ятницю, 3 травня, відбулася позачергова 45 сесія. Депутатів прийшло достатньо, але до кінця досиділи не всі. Коли дійшло до розподілу залишків бюджетних коштів, які станом на зараз становлять не багато, не мало — 90,6 мільйона гривень, знову почалася суперечка

ОЛЕНА УДВУД

Позачергову 45 сесію скликали на 10 годину ранку п'ятниці, 3 травня. Прийшло 16 депутатів, тож засідання оголосили відкритим. Перед тим, як перейти до голосування, виступили представники 20-го Окремого батальйону спецпризначення «Україна», якому депутатський корпус на попередніх засіданнях виділив кошти на закупівлю техніки.

— Шановні депутати, шановна громада, від імені всього українського війська, від імені командира нашого батальйону я хочу висловити вам слова вдячності, подяки за вашу підтримку Збройних сил України, за підтримку нашого батальйону під час війни, — сказав майор Володимир Кончиць, заступник командира з МПЗ. — Ця підтримка дуже важлива і відчутна, тому що війна триває, бойові дії змінюються, ворог стає міцнішим, потужнішим, він не збирається відступати і напруга тільки зростає.

Додамо, що у цьому бойовому підрозділі служить наш земляк, командир роти на псевдо «Дим», який за кілька днів вирушає на Донеччину, щоб очолити там оборону на одному з найважчих напрямків. Представник батальйону вручив міському голові подяку громаді та бойовий прапор.

Після цього обранці ухвалили порядок денний і перейшли до розгляду питань. Депутати від «Слуги народу» Олександр Шумський та Наталія Щербатюк здали свої пульти і покинули сесійну залу, але обранців було достатньо, щоб роботу сесії продовжити.

«ДЕ ТАКЕ НАПИСАНО?»

Перші п'ять рішень, які стосувалися внесення змін до комплексної оборонно-правоохоронної програми, прийняли надзвичайно швидко. Шостим питанням мали розподілити вільні залишки бюджетних коштів, які не використали за попередні два роки. Як повідомила на засіданні виконавча обов'язків начальника фіннасового управління Галина Поліщук, станом на зараз ця сума становить 90,6 мільйона гривень.

Планували розподілити 18,3 мільйона. Зокрема, 568 тисяч збиралися довіділити Управлінню освіти та спорту на заробітну плату. Як пояснила Галина Поліщук, ці гроші іншим рішенням планували перекинути на дофінансування субвенції, яку отримав Козятин на закупівлю мультимедійного обладнання для «Нової української школи»

— Нам прийшла від держави субвенція у розмірі 1,3 мільйона

гривень, держава вимагає від нас дофінансувати ще 568 тисяч. Співфінансування можна дати лише через розподіл залишків, — сказала міський голова.

— Де таке написано, що тільки через залишки можна профінансувати? — запитала позафракційна депутат Аліна Діденко. — Зараз ви пропонуєте додати гроші до зарплати Управлінню освіти та спорту, але там гроші є. Ви або спочатку зніміть гроші, розкажіть, на що ви їх знімаєте, а потім додавайте.

Тетяна Єрмолаєва сказала, що субвенція на мультимедійне обладнання мала надійти в наш бюджет ще в лютому і якщо її не прийняти і не дофінансувати, держава забере ці кошти і віддасть іншій громаді. Між міським головою та Аліною

На засіданні міської ради військовослужбовці дякували Козятинській громаді за фінансову підтримку

Діденко почалася дискусія. Депутат від «Партії вінничан» Віктор Заїчко запитав міського голову, чи зараз через казначейство фінансуються виключно захищені статті (заробітні плати, енергоносії та комунальні послуги).

— Ні, фінансується усе, але у нас жорстка постанова Кабміну щодо використання бюджетних залишків, — відповіла міський голова. — Залишки можна використовувати виключно на зарплату, енергоносії, підтримку військових, соціальний захист та укриття.

Аліна Діденко запропонувала голосувати рішення про розподіл вільних залишків бюджетних коштів по пунктах. У результаті обранці вирішили виділити із за-

Невикористаний бюджетний залишок з попередніх років становив 90,6 мільйона. Про це на сесії повідомила в.о. начальника фінуправління Галина Поліщук

лишків 5,7 мільйона на чотири військових частини, 65 тисяч гривень на матеріальну допомогу та 1,4 мільйона гривень на замовлення проектно-кошторисної документації для того, щоб збудувати укриття у ліцей №1 та №2. Решту пунктів вирішили перенести на наступну сесію.

ПОДАВАТИМУТЬСЯ НА КОНКУРС

Також депутати ухвалили рішення взяти участь в обласному конкурсі «Безпечні стійки громади», щоб отримати співфінансування для облаштування укриттів та закупівлю спеціалізованого обладнання для відділення реабілітації у Козятинській центральній районній лікарні.

Прийняли також рішення, відповідно до якого родинам загиблих Героїв, де є пенсіонери, надаватимуть соціальні послуги безкоштовно. Ухвалили рішення про вшанування пам'яті загиблих хвилиною мовчання і затвердили подання про присвоєння 52 Героям, які загинули на війні, звання

«Почесний громадянин міста Козятин». Додамо, що згідно з оновленою редакцією Положення, яке стосується цієї відзнаки, родинам загиблих Героїв, які померли отримали звання «Почесний громадянин міста Козятин», мають виплатити також одноразову допомогу у розмірі 10 тисяч.

Перейшли до земельних питань, але через кілька хвилин депутатка від «Європейської солідарності» Людмила Кудимець покинула сесійну залу. Не було достатньої кількості голосів. Обранцям довелося чекати. Прийшов депутат від «Української стратегії Гройсмана» Дмитро Хавронюк і засідання продовжилося.

Серед земельних питань, які розглянули, було замовлення технічної документації на ділянку у зоні відпочинку на Водокаччі, що за стадіоном. На сесії говорили про імовірність облаштування там парку. Чимало земельних питань розглянути не змогли, тому що для їх затвердження потрібно було мінімум 18 голосів, а в залі було лише 16 депутатів.

Затримали агентурну групу, яка готувала масовані ракетні удари, в тому числі і по Вінниччині

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Служба безпеки України затримала агентурну групу фсб, яка готувала координати для масованих авіаобстрілів Київської, Черкаської, Полтавської, Вінницької та Кіровоградської областей напередодні Великодня. Як повідомляє Служба безпеки України, агентурну групу ФСБ РФ, затримали неподалік Києва. Для виконання завдань

російська спецслужба залучила двох своїх агентів з Умані та Лубен.

«Серед пріоритетних цілей ворога були енергогенеруючі підприємства та логістичні склади зберігання паливно-мастильних матеріалів. Крім того окупанти сподівались отримати від своєї агентури «підтвердження» щодо актуальних геолокацій військових аеродромів, а також спецпідрозділів, які охороняють

Генштаб ЗСУ», — йдеться у повідомленні.

Для конспірації фігуранти діяли порізно, але дистанційно «замикалися» на одного куратора-«фсбшника». Про все це Служба безпеки дізналася ще на початковому етапі розвідувальної активності російських агентів, яких своєчасно викрила і покровоно документувала.

— Завдяки цьому їм вдалося затримати «на гарячому» непо-

далік Києва, де вони проводили розвідку поблизу потенційних цілей, і тим самим зрвати плани агресора щодо підготовки повітряних ударів, — зазначають у СБУ.

Як встановило розслідування, обох фігурантів, 28-річних безробітних, у березні цього року дистанційно завербував кадровий співробітник «Кримського управління» ФСБ. Його особу вже встановила Служба безпеки.

За співпрацю з окупантами він обіцяв своїм агентам грошову винагороду. Для комунікації використовували анонімний чат у популярному месенджері.

Наразі слідчі Служби безпеки повідомили затриманим про підозру за ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України (державна зрада, вчинена в умовах воєнного стану). Зловмисники перебувають під вартою. Їм загрожує довічне ув'язнення.

ПОДАРУВАЛИ ПИСАНКИ БІЙЦЯМ, ЩО ЛІКУЮТЬСЯ У ГОСПІТАЛІ

Патріотично ■ Напередодні Великодня у ліцеї №7 Центр дитячої та юнацької творчості провів майстер-клас із писанкарства. Учні Рою «Єдині» прикрашали дерев'яні яйця у техніці декупаж. Свої витвори третьокласники подарували пораненим воїнам

ОЛЕНА УДВУД

У класній кімнаті панує тиша. На партах замість зошитів та підручників серветки, воскові олівці та дерев'яні яєчка. Учні 3-А класу Рою «Єдині» ліцею №7 готуються опанувати тонкощі писанкарства. А допоможе їм у цьому керівник гуртка «Берегиня» Центру дитячої та юнацької творчості Наталія Баштова.

— Сьогодні ми з вами будемо робити писанку, але особливу, — каже Наталія. — На перший погляд вона проста, але вона буде зберігати тепло ваших сердець.

Кожен має дві серветки, на яких зображення на тему Великодня. Перше завдання третьокласників — обрати малюнки, які найбільше до душі, а потім акуратно їх виокремити. Майстриня радить робити це руками, але процес доволі важкий, тому багатьом стають у нагоді ножиці.

Шматочки серветки наші юні майстри будуть клеїти на поверхню дерев'яного яєчка. Але клей

у них не ПВА, до якого ми всі звикли, а яєчний білок.

— Це найбільш екологічний спосіб щось приклеїти, — продовжує Наталія. — Раніше яєчний білок використовували навіть коли будували будинки і вони славилися міцністю. Такі будинки стоять по кілька сотень років.

Хтось бере до рук пензлик, щоб нанести на серветку клей, хтось

Майстриня розповіла, що кожен елемент на писанці, навіть звичайна крапочка, має своє значення

робить це пальцями. Майстриня дає ще одну пораду — не змочувати серветку надто сильно, аби її було легше приклеїти. Кому важко — допомагає класний керівник Надія Говорухіна.

— Писанкарство — це старовинний вид мистецтва, яким займалися наші пращури, — розпо-

Діти робили писанки у техніці декупаж. Допомогали класний керівник Надія Говорухіна та керівник гуртка «Берегиня» Центру дитячої та юнацької творчості Наталія Баштова

відає Наталія Баштова. — Писати писанки — це ніби звернутися до пам'яті роду. Старі люди говорили — яйце це як Всесвіт, а малювати знаки на ньому — це пізнання Всесвіту. За допомогою різних знаків на яйцях освідчувалися в коханні, бажали здоров'я, багатства. Це ніби була як листівочка. Якщо хлопчик підходив до дівчинки і дарував їй червоне яєчко, вона знала, що дуже йому подобається. Тому писанки і крашанки були водночас і як спосіб спілкування, і як амулет, який оберігав. Вірили, що розписане власноруч яйце оберігає від пожежі, злих напастей, граду, тому такі яєчка клали за ікону і зберігали цілий рік у хаті.

Майстриня показала учням різ-

ні види писачків, якими користуються для розпису писанок. А ще розповіла, як правильно користуватися писачком, аби віск легко наносився на поверхню яйця.

Юні майстри прикрашали свої писанки не лише візерунками із серветок. Діти використовували також крайони — різнокольорові воскові олівці.

— А можна щось написати? — запитує Катя.

— Що ти хочеш написати? — питає Наталія Баштова.

— Дякую, — відповідає дівчинка.

— Артеме, а ти що будеш писати? — запитує класний керівник.

— Теж «Дякую», — відповідає хлопчик.

— Можна написати ще «ЗСУ»

або «Наші котики», а можна зробити візерунок за допомогою крапочок, рисочок, — дає підказку Наталія Баштова. — Кожен елемент на писанці має значення. Хвильки — це дорога, побажання безкінечності, щоб завжди було добро і багатство. Крапочки — це гроші, побажання багатства, як зерна, що на ниві посіяні. Дерево або дубові листочки зазвичай малювали воїнам на чоловічу силу.

Першою зі своєю писанкою вপরалася Вероніка. Учні разом із класним керівником Надією Говорухіною вирішують відправити писанки бійцям, що проходять лікування у госпіталі. Аріна і Вероніка свої роботи заберуть додому — татусі дівчат захищають Україну від ворога.

«Поки війна, ми всі працюємо задля перемоги»

ОЛЕНА УДВУД

На першому поверсі будівлі ліцею номер сім велелюдно. Учні поспішають до столиків, аби встигнути поласувати смаколиками. Сьогодні тут проводять благодійний ярмарок на підтримку Збройних сил України. Різноманітні тістечка, желе, горішки зі згущенкою, трубочки, вафельний торт — що смакоту підготували перші та другі класи разом із батьками. Школярі стають у чергу і чемно чекають, щоб придбати ласощі.

Найбільше дітям прийшлося до вподоби желе — його розкупили практично одразу. Дехто з учнів брав собі одразу по дві порції. Хто не встиг поласувати смаколиками під час перерви, сховали свої ласощі до портфелів і чекали наступної.

— Ми почали ярмаркувати у вівторок, 30 квітня, — розповідає Наталія Левицька, директорка ліцею №7. — Тоді смаколики готували сьомі та восьмі класи. У четвер, 2 травня, у нас були п'яті та шості класи. Ми розподілили ярмарки по днях, щоб кожен міг долучитися.

Благодійні ярмарки — це лише початок цілого циклу заходів, що відбудуться у ліцеї №7 до Дня Героїв України, який ми відзначатимемо 23 травня. Що ще планують проводити окрім ярмарків — поки тримають у секреті.

— Кошти з продажу смаколиків ми спрямуємо на підтримку ЗСУ, — каже Наталія Левицька. — Адже повномасштабна війна триває і нашим військовим як ніколи зараз потрібна підтримка.

Поки війна, ми всі працюємо задля перемоги.

Ярмарок — не єдиний благодійний захід, який відбувся у ліцеї №7 минулого тижня. Напередодні Великодня в навчальному закладі стартувала акція «Великодні гостинці». Учнівська сім'я ліцею зібрала смаколики для військових, які проходять лікування у госпіталі. Ліцеїсти зібрили настільки багато продуктів харчування, зокрема овочів, що «Великодні гостинці» довелося розподілити на декілька партій, тому що за один раз доправити смаколики пораненим бійцям було неможливо.

Колектив навчального закладу активно підтримує і волонтерів — ліцей №7 неодноразово допомагав і продовжує допомагати козятинському благодійному фонду

«Паросток добра», який не тільки доправляє на фронт продукти харчування та необхідні речі, а й шиє одяг для поранених бійців. Ярмаркують у ліцеї теж не впер-

ше. Минулої осені, коли навчальний заклад відзначав свій ювілей, провели масштабний благодійний ярмарок, приурочений до 60-річчя школи.

«МИ НА МИТЬ ЗАБУЛИ ПРО ВІЙНУ»

Свято ■ У Вернигородку до Великодня провели фестиваль народної творчості. Співали, танцювали, фотографувалися, спілкувалися, пригощали смаколиками. Всі спрацювали на відмінно — така загальна оцінка від дегустаційної комісії

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Центр культури та дозволив Глуховецької селищної ради провів фестиваль народної творчості за проектом «Музика єднає», приурочений до свята Великодня під гаслом «Свято Великодня прийшло — сонце писанку принесло».

Ще задовго до початку фестивалю стали з'їжджатися учасники святкового дійства, працівники філій культури та дозволив сіл Білопілья, Пузирки, Панасівка, Вернигородок Непедівка, Гурівці, Селище, Держанівка, Бродецьке, Жезелів, Глухівці. Вони, хто в національному вбранні, хто в сценічних костюмах, стали розкладати на своїх полицях продукцію великодніх страв і виробу художньої творчості. На столику, де була розміщена продукція з Пузирок, нам сподобався бичок, зроблений із ниток, і багато чого іншого. Запитали у дівчат, хто хазяйнували біля столика, а хто майстриня всіх цих прикрас?

— Вона пізніше підійде, — повідомили дівчата. Трохи згодом з'ясувалося, що золоті руки має мама загиблого на війні з московитами воїна Дмитра Гороф'янюка пані Надія. Картини вишиті бісером, вишиті і ручної в'язки сумки, жіночі прикраси, випечені з глини. Про бичка, в животику якого є ваза для цукерок, ми вже згадували.

— Це я його зробила у рік Бика, — каже майстриня.

У бік сцени від столиків стояли великодні локації українських традицій. Вони й стали улюбленою фотозоною для вернигород-

чан і гостей села, що розкинулось на березі Гуйви.

Коли столики-полиці були заставлені, глянувши на те різнобарв'я та різноманіття, хотілося сказати, що українці — це нація надійного тилу. За нас це сказала білопільчанка Олена Шамро: «Та хіба ж нас подолати ворогу, коли ми такі дружні, і такі працьовиті».

У назначений час зі сцени почувся церковний дзвін. Ведуча звернулася до глядачів:

— Чуєте, як дзвони церковні грають? Вони нам відповідають з небес: Христос воскрес! Христос воскрес!

Ведуча розповіла, що фестиваль проводиться в рамках проекту «Музика єднає» і впроваджується за підтримки міжнародної організації з міграції та фінансування «Йошікі фаундейшн Америка», а також Глуховецької селищної ради, Вінницького обласного центру народної творчості, відділу освіти молоді та спорту, Вернигородоцького ліцею, Громадського об'єднання Ірини Колесник, директора СТОВ «Вернигородоцьке» Володимира Шубовича, сільського старости Володимира Гупяка, приватних підприємців Ігоря Савюка, Олександра Пилипчука, Віктора Корбута, Наталії Онофрійчук та головного організатора фестивалю Центру культури та дозволив Глуховецької селищної ради.

За християнською традицією, кожне святкування Великодня починається з благословення священника, тож слово надали отцю Роману. Священнослужитель ПЦУ прочитав молитву.

А після молитви за українців і Україну слово мав селищний голова Олександр Амонс. У своєму виступі він нагадав про воїнів в окопах і кому ми завдячуємо, що зібралися на свято.

Продовжив святкову програму фестивалю українських традицій квартет у складі Інни Плекхової, Сергія Дроботюка, Юрія Побережника та Марії Кулеші. Вони виконали пісню «Розкажи, Україно». Після пісенного твору стали обирати дегустаційну комісію і вона відразу почала свою роботу, а концертну програму продовжив трьома номерами художньої самодіяльності Народний аматорський ансамбль української пісні «Оксамит» Черепашинського БК.

Після «Кривого танцю» у виконанні «Оксамиту», керівника колективу Ірини Прядун ми за-

«Я при обкомах чогось подібного не бачив... Всі молодці — це моя оцінка. Захід організовано дуже добре»

питали, чи сподобався їй захід.

— Я у цьому воістину райському куточку на запрошення Марії Кулеші. Природою Бог Вернигородок не образив. Стільки зелені і люди дуже гостинні. Не можна пройти біля столика, щоб не запросили щось спробувати з їхнього столу, а стіл тут дуже багатий.

— Ще у вас буде вихід на сцену?

— Так, у Вернигородок я приїхала ще з тріо з Корделівки, в якому і я беру участь.

— Не важко виступати в трьох колективах?

— Радувати людей піснями — того варте, — сказала Ірина Прядун.

У члена дегустаційної комісії Володимира Шубовича ми запитали, чи може він виділити трійку лідерів, які підготувалися до фестивалю найкраще?

— Це не те слово. Я при об-

Святкова фотозона. Творчі колективи залюбки фотографувалися тут на згадку

Це було дуже смачно. Гостей фестивалю пригощали великодніми смаколиками

комах чогось подібного не бачив. Я побачив наше рідне. Українські традиції — це моя мрія, якби ж то не ця клята війна. Всі молодці — це моя оцінка. Захід організовано дуже добре.

Що всі спрацювали на відмінно — така загальна оцінка від дегустаційної комісії. У заключному слові селищний голова сказав: «Ми на мить забули про війну. Тільки ми пам'ятаємо, кому

ми маємо дякувати, що можемо розслабитись. Працюємо далі і допомагаємо нашим захисникам. Слава нашим воїнам, слава нації, Україна понад усе!»

Завершували концертну програму пісню «Христос воскрес» у виконанні ансамблю Вернигородоцького будинку культури, а фінальну пісню виконали народний ансамбль української пісні Глуховецького БК «Берегиня».

Чому в травні жовтіє листя часнику?

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Цьогоріч багато господарів скаржаться, що листя часнику почало жовтіти ще на початку травня. Фахівці пояснюють, причини цього можуть бути різними. Якщо озимий часник потрапив під пізні заморозки — це вже ніяк не можна виправити.

Також листя може жовкнути, бо рослині не вистачає корисних речовин (найчастіше азоту

чи калію). Для поповнення мікроелементів можна використати народний засіб — золу з водою, нею поливають рослини. Суміш готують так: на 10 літрів води беруть одну склянку золи, перемішують і настоюють 1–2 години. Якщо регулярно дощить, можна просто розсіпати золу на грядці. Вона проникне в землю і підживить коріння. Тільки не плутайте золу з попелом. Зола — це чорні частинки недогорілої речовини,

а попіл — це сірий пил від згорілого.

Ще однією причиною пожовтіння листя може бути надто щільний ґрунт, коли до коріння рослини в потрібній мірі не доходить кисень. У цьому випадку варто розпушити міжряддя.

На пожовтіння листя може вплинути недостатній полив чи перезволоження ґрунту. Тут городник сам собі голова, йому краще знати, чи його грядку за-

лили дощі чи часник жовкне від нестачі в ґрунті вологи.

Складніше, коли часник вразили грибові захворювання чи на рослину напали шкідники. Якщо на нижній частині листя ви помітили жовті плями, це означає, що розвинувся пероноспороз. Через деякий час перо покривається слизом і відпадає. На нижній частині часто з'являється цвіль. Схожа картина часто спостерігається не лише на часнику, але й на цибулі.

Від пероноспорозу можуть врятувати лише спеціальні препарати, які допомагають боротися з грибовими захворюваннями. Їх можна придбати в магазині.

Часто вражає часник ще одне грибкове захворювання — іржа. Виявити його досить просто — на поверхні листків з'являються цятки іржавого кольору, які потім покривають цілком всю рослину. У такому випадку також потрібне обприскування фунгіцидами.

У ЧИСТИЙ ЧЕТВЕР РАЗОМ ІЗ МАТУСЯМИ ПИСАЛИ ПИСАНКИ

Плекаємо традиції ■ В інклюзивно-ресурсному центрі Махнівської сільської ради провели Великодній майстер-клас. Вихованці центру та їх мами вчилися робити писанки за старовинною технікою, використовуючи писачок та віск. І красу створили, і багато нового дізналися

ОЛЕНА УДВУД

Кімната прикрашена великодніми декораціями. За великим столом у дружньому колі зібралися хлопчики з дівчатками та їх мами. В інклюзивно-ресурсному центрі Махнівської сільської ради незвичайне заняття — діти разом із дорослими навчатимуться писанкарству.

— Кожному із вас напередодні Великодня хочеться побажати довгоочікуваної перемоги, миру, здоров'я й злагоди в сім'ї, — каже Лілія Сушко, директорка Інклюзивно-ресурсного центру. — Сьогодні ми познайомимося із давньою українською традицією — писанкарством. А допоможе нам у цьому Наталія Баштова, керівник гуртка «Берегиня» Центру дитячої та юнацької творчості, яка радо відгукнулася на наше запрошення.

Перед кожним учасником майстер-класу усе необхідне для роботи: яйце, шматочок воску, свічка, серветка та найголовніший атрибут, без якого традиційна писанка не вийде —

писачок. Вони, до речі, бувають різних видів.

— Це традиційний писачок у формі лійочки, — показує Наталія Баштова. — Він виготовлений з міді і дуже швидко нагрівається. Ми його будемо нагрівати на вогні і розтоплювати віск. Можна потренуватися на серветці. Наші пращури казали: коли тримаєш писанку

Коли на писанці ведеш лінію від себе — це побажання злагоди іншому, якщо хочеш, щоб тобі прибуло, лінії ведеш до себе

і ведеш лінію від себе — це побажання добра і щастя іншому, якщо хочеш, щоб тобі прибуло, то всі лінії ведеш до себе.

Матусі запалюють свічки і разом із дітьми беруться до роботи. Кожен пробує наносити перші лінії писачком. Орнамент продумують собі самостійно. Декілька хвилин і на поверхні шкаралупи з'являються крапочки, хвилячки

На майстер-клас завітали матусі та діти. Розписували писанки разом

і навіть смайлики з квіточками. Працюють учасники майстер-класу не зі звичайними, а з видутими яйцями, тому всередині вони пусті.

— Яйця раніше не видували, як ми це робимо зараз. Їх випікали у печі при низькій температурі, там де припічок, де грілася каша, — розповідає Баштова. — За кілька днів яйце перетворювалося на калатальце. На нього казали «жива писанка». Писанки у нашій культурі мали особливе значення. Якщо дівчина хотіла цілий рік бути красивою, після освячення у церкві вона клала у воду червону писанку і вмивалася цією водою. Писанки клали за ікони і вірили, що вони вбережуть від будь-якої напасти та вроків.

Коли перші лінії нанесені,

учасники майстер-класу переходять до другого етапу — фарбування писанок. Для цього на столі баночки з жовтою, синьою, червоною та зеленою водою. Нині ми користуємося харчовими барвниками, аби зафарбувати писанку в потрібний колір, а колись використовували відвари трав та кори дерев.

— Під час самого дійства ви ніколи не будете знати кінцевий результат, тому що кольори будуть змішуватися, — каже майстриня. — Але свою писанку ви можете зробити одного кольору. Такі види писанок дуже славилися на Поділлі.

Щоб шкаралупа зафарбувалася, видуте яйце поміщають у банку і тримають декілька хвилин, а тоді обережно дістають ложкою і кладуть на серветку. Майстри-

ня наголошує — яйце не можна терти серветкою, інакше фарба зітреться.

— Жінки писали писанки саме в Чистий четвер пізно вночі, — розповідає Наталія Баштова. — Коли вже всі справи були зроблені, чепурна газдинька одягала свіжу сорочечку і сідала писати писанки. До речі, писанки роблять не тільки на Великдень, їх можна розписувати до Зелених свят.

Символічно, що майстер-клас в інклюзивно-ресурсному центрі відбувся саме на Чистий четвер, 2 травня. Першими свої писанки завершили Олеся та її син Давид. Мама з сином похвалилися своїми роботами. Кожен учасник майстер-класу забрав із собою додому не лише унікальну писанку, а й гарний настрій.

У Чистий четвер розчистили хащі попід Водокачку

ІРИНА ШЕВЧУК

Козятинській стражі правопорядку, а саме поліцейські офіцери громади та працівники сектору ювенальної превенції, вийшли на суботник. Вирішили навести порядок на прибережній зоні біля Водокачки. Локація — доріжка, що веде від Козятинського опорного ліцею до містечка за Римокатолицьким костелом парафії Матері Божої Доброї Ради. Це місце для прибирання обрали не випадково. За словами заступника начальника Козятинського відділення поліції, начальника сектору взаємодії з громадою Євгена Трайдакало, там непрохідні хащі, на які часто скаржаться мешканці громади.

Тож, озброївшись бензопилами, сокирами та бензокосами, у Чистий четвер, 2 травня, взялися за роботу. До речі, таку спільну толоку поліцейські організували вперше.

— Вирішили зробити гарну справу і долучитися до благоустрою громади. Всі дружно вийшли на прибирання, залучили і працівників міської ради, прийшов також ксьондз. Всіх разом вийшло більше 20 осіб, — каже Євген Трайдакало. — Справа в тому, що тією стежкою ходить чимало козятинців — і діти, які йдуть у ліцей або на стадіон, і мешканці з тамтешніх багатопверхівок. Вони нарікають на хащі. Неодноразово наголошували, що через них нічого не видно і коли

підє дощ, то там дуже слизько, бо погано підсихає. Бензопили в нас є, а бензокоси дали з міської ради. Без них було б важко, багато дрібної порослі.

Плідно працювали цілий день — з 10.00 до 15.00. Обрізали та обрубували гілля, обкошували бур'яни прибережної зони попід Водокачку, розчищали хащі, які заважали ходити. Одним словом, робота кипіла на повну.

Все те, що нарізали, складували. Далі — справа за «Чистим містом». Все вивезти і утилізувати.

Окрім цього, поліцейські на збирали три мішки побутового сміття — це і пластикові пляшки, і поліетиленові пакети.

— Це таке сміття, яке буде по 500 років лежати, — додає Єв-

ген. — Звісно, там не ідеально, бо туди б ще трактора, щоб порівняв всі нерівності і горби. Але тепер людям буде зручно та комфортно тудою ходити. Хочу звернути увагу мешканців громади, щоб

вони ставилися належним чином до довкілля, не забруднювали його і не створювали стихійних сміттєзвалищ. Бо ми тут проживаємо, і набагато приємніше жити в чистій та охайній громаді.

ЯК У КОЗЯТИНІ БАЙКЕРСЬКИЙ СЕЗОН ВІДКРИВАЛИ

Двіж ■ Напередодні Великодня у нашому місті відбулося відкриття байкерського сезону. Гурт «Draft» зіграв благодійний концерт просто неба, а байкери провели мотопробіг, катали козятинчан за донат і провели змагання

ОЛЕНА УДВУД

Субота, 4 травня. На годиннику майже 10 ранку. Територія біля магазину «Фора» перетворилася на імпровізовану сцену. Лунають гітари та барабани. Учасники гурту «Draft» перевіряють звук. За кілька хвилин розпочнеться благодійний концерт, а люди, що проходять повз, вже починають донатити у «скриньки» для збору коштів — чохол для барабану та тубус від гранатомета.

На імпровізовану сцену повертаються вокаліст Сергій Гайдучок, гітарист Сергій Нечай, басист Богдан Льчук та барабанщик Ілля Мхеїдзе. Стартує благодійний концерт.

— Сьогодні ми від фонду «Бойовий волонтер України» збираємо гроші для козятинського військового, який воює на Лиманському напрямку, — каже Гайдучок. — Йому потрібні шолом, активні вуха і тактичні окуляри. Якщо ми зберемо більше коштів, ніж потрібно, вони ще підуть на 80 Десантно-штурмову бригаду на пікап. Тому, друзі, підходимо і робимо гарну справу разом.

Паша сідає в позу лотоса прямо на асфальт одразу перед імпровізованою сценою. Звучать перші акорди «Вір мені». Зіграли «Draft» також свою нову пісню, яку козятинчани вже чули на концерті в училищі — «Крила».

— Наступна пісня має назву «Сонце», для вас, щоб вам завжди світило сонце, було позитивно і радісно, — каже Сергій Гайдучок.

РОЗІГРАЛИ ГАЙДУШОНКУ І ФУТБОЛКУ

Після треку «Маяк» до хлопців підійшов юний козятинчанин Артур, щоб поділитися враженнями від концерту.

— Музика гарна, мені дуже подобається, — каже Артур і дає «п'ять» Гайдучку.

Першу частину концерту завершила пісня «ЗСУ». І хлопці перейшли до благодійного аукціону. Його провів вокаліст гурту «Draft».

— У нас є лоти і зараз ми їх розіграємо, — каже Гайдучок. — Всі кошти підуть на збір. Перший лот — тушонка, яку зробив я сам з мамою і татом, всією сім'єю роби-

ли для вас. Почнемо зі ста гривень. — Двісті, — кричить хтось із натовпу, потім лунає ще пропозиція «триста» і «чотириста».

— Тисяча, — вигукує хлопчик Артур.

— Де твоя мама? — питає Гайдучок.

— Я не з мамою, я з татом прийшов, він пішов на зустріч, — відповідає Артур.

— Нехай тоді поки буде чотирьох, поки тата немає, — каже Гайдучок.

Підняли стартову ціну до п'ятисот.

— Тоді ще й паштет залітає за п'ятсот гривень, — каже Гайдучок.

Тушонку та паштет забрали за пів тисячі. Ілля Мхеїдзе показує наступний лот — чорну футболку з логотипом «Draft» і написом «Вір мені».

— Наш перший ЕР, тобто мініальбом мав назву «Вір мені», —

На відкритті мотосезону провели два благодійних аукціони, кошти з продажу лотів віддали на потреби воїнів

каже Гайдучок. — Залишилася футболка розміру L, супер-пуперська, такої ні в кого немає. Вона зі світловідбивною стрічкою. Якщо будете їхати на велику, вас не зіб'є КамАЗ.

— А напис такий хороший, що ляща від баті не буде, — додає Мхеїдзе.

Футболку теж продали за 500 гривень.

СТАЛИ ЧАСТИНОЮ ПЕРФОРМАНСУ

Друга частина концерту почалася з треку «Чи це нам сниться». Перед піснею «Кольоровий сон» басист Богдан Льчук та барабанщик Ілля Мхеїдзе сховалися за лаштунки і вийшли перед другим приспівом. Богдан сів за барабани, Ілля взяв до рук бас-гітару, вистрибнув з імпровізованої сцени до Мирослави та її друзів і почав грати та відриватися. Дівчата з хлопцями були в захваті.

Гурт «Draft» зібрав під час благодійного концерту 14 360 гривень для бійця з Козятина. За ці кошти куплять необхідне спорядження

— Тепер буде весела пісня, тому що в такий важкий і непростий час потрібно піднімати собі настрій, — каже Сергій Гайдучок. — Вона так і називається «Весела». Всі ви її знаєте, а хто не знає і вперше почує, трішки буде веселіше на душі.

У перервах між треками дехто з глядачів підходив до учасників гурту і грав із ними в чувачі. Останньою хлопці зіграли «Запах рідного дому».

Гурт «Draft» під час благодійного концерту зібрав для військового з Козятина 14360 гривень. Ці кошти підуть на шолом, активні вуха і тактичні окуляри, маску, навушники, кріплення для камери GoPro.

ПРОЇХАЛИ ЧЕРЕЗ УСЕ МІСТО

Після концерту усі перемістилися до міського скверу, де мав стартувати мотопробіг. Навпроти парку вишикувалися козятинські байкери. Вони осідлали своїх залізних коней і за десять хвилин до опівдня рушили колоною з перехрестя Грушевського і Пилипа Орлика. Перехожі, які йшли у своїх справах, зупинялися і знімали байкерів на відео. Із обидвох боків колону супроводжували поліцейські автомобілі. Байкери проїхали через усе місто і повернулися в центр, на третю локацію благодійного заходу — територію біля адмінбудівлі.

— Відкриття мотосезону у Козятині оголошується відкритим, — каже з імпровізованої сцени ведуча Тетяна Фабіцька.

Увімкнули Гімн України у рок-версії. І байкери, і глядачі поклали руку на серце.

— Перемога — це, певно, слово, яке летить у кожного з нас в грудях, — продовжує Тетяна Фабіцька. — І не просто перемога над ворогом, а перемога у всіх сферах нашого життя. Нехай перша пісня заряджає всіх вас на перемогу.

На імпровізовану сцену запро-

За донат мінімум в 50 гривень байкери катали усіх, хто хотів. Мотоспільнота збирала гроші на авто для 59 окремої мотопіхотної бригади імені Якова Гандзюка

сили ансамбль Міського будинку культури. Дівчата співали впродовж заходу. Глядачі почули «Кобру» відомого українського гурту «The Hardkiss», легендарну «It's my life». Соло заспівали також Іванна Астахова та Даша Повар.

«ЦЕ ТАКИЙ АДРЕНАЛІН!»

Центр перекрила поліція. Вздовж проїжджої частини на вулиці Героїв Майдану розклали фішки. Зараз тут стартує мотопробіг «Смуга перешкод». Дев'ятьом учасникам, які зареєструвалися, потрібно проїхати змійкою на своїх залізних конях і об'їхати фішки, не зачепивши їх. Для тих, хто впорався найкраще, байкерська спільнота приготувала подарунки — мастило для ланцюга, наліпки, аварійні герметики для шин та подяки за участь у мотопробігу.

Байкери не тільки їздили самі, а й катали козятинчан за донат від 50 гривень. Спробувала Маша. Дівчина проїхала із Владом.

— Це вдвічі більше адреналіну, — ділиться враженнями Маша, щойно злазить з байку. — Це я вже другий раз катаюся. Вперше я каталася минулого року на День міс-

та, ми їздили біля скверу і тоді мені було не так страшно. Зараз ми проїхали по площі і виїхали на центральну вулицю, але це такий адреналін!

Під час мотопробігу байкери збирали кошти на авто для першого стрілецького батальйону 59 окремої мотопіхотної бригади імені Якова Гандзюка, який зараз перебуває на Донецькому напрямку. Провели благодійний аукціон, на якому розігрували військові трофеї, які передали хлопці з передової. Ланцюжок з пустим патроном продали за 300 гривень. Другий лот — декорована латунна гільза.

— Важить вона, звісно, як я, дуже важко тримати, — показує байкер Владислав.

— Її дуже гарно розмалювали наші волонтери, — додає Віктор.

Гільзу, розписану патріотичними малюнками та написами, купили за 2000 гривень. Розіграли також ящик від снарядів, на якому розписалися військові. Його придбали за 500 гривень.

На авто для 59-ої окремої мотопіхотної бригади імені Якова Гандзюка байкерам вдалося зібрати 11 000 гривень.

ГОТУВАЛИ ПІЦУ З ВОЛОНТЕРАМИ З РІЗНИХ КУТОЧКІВ УКРАЇНИ

Підтримка ■ Громадська організація «Сонце в тобі» влаштувала для дітей з інвалідністю майстер-клас. Хлопчики з дівчатками відчули себе справжніми піцайоломи. Юні кухарі не лише приготували цю відому італійську страву, а й придумали для кожної свою назву і дізналися усі секрети хрусткої та соковитої піци

ОЛЕНА УДВУД

Благодійний майстер-клас влаштувала громадська організація «Сонце в тобі», яка займається інтеграцією дітей та молоді з інвалідністю. Долучилися також волонтери лідерського волонтерського руху тренінгової компанії «Розвиток». Вони приїхали до Козятина із Запоріжжя, Вінниці та інших міст.

Перше, що роблять юні учасники майстер-класу — ретельно миють руки, а тоді одягають одноразові фартухи та шапочки.

Зараз ми починаємо робити піцу, — каже Анна. — Основне — це розкочати тісто. Біля вас є лоточки з борошном, візьміть його в жменю, насипте біля себе і розмастіть.

Поки учасники майстер-класу насипають на свої робочі поверхні борошно, до них вже поспішає піцайоло Євген із порціями замішаного тіста.

— Ми беремо тісто, кладемо

його на борошно і зверху також притрушуємо борошном, — показує Анна.

Борошно потрібне не тільки для того, щоб тісто не липло до поверхні столу. Анна ділиться першим секретом — завдяки кукурудзяному борошну піца виходить хрусткою. Як правильно сформувати основу — показує піцайоло Євген. Він не розкочує тісто качалкою, а робить це руками. Юні кухарі повторюють за Євгеном, а волонтери їм допомагають.

— Хочу вас попросити, наші маленькі кухарі, щоб ви придумали своїй піци назву, — продовжує Анна. — Можна назвати її «Сонечко», «Україна», «Музика» або своїм іменем. Давайте, поки ми робимо піцу, ви подумаєте, як ви її назвете.

— А я знаю, як я хочу назвати свою, — одразу каже Карім. — Шеф-кухар Карім.

Розкатане тісто учасники майстер-класу перекладають на залізну решітку. Женя гучно плескає в долоні, радіє, що у нього все вийшло. Тепер діти

переходять до другого важливого етапу — начинки. Спочатку розмащують по поверхні тіста соус. Краї піци Анна радить не зачіпати.

Перед кожним на робочій поверхні тарілка з інгредієнтами. Анна ділиться ще одним секретом — щоб піца була соковитою, першим треба покласти натертий сир, що й роблять наші юні кухарі. Потім викладають решту продуктів. Дехто робить тільки м'ясну піцу з ковбасою та шинкою, хтось кладе ще й кукурудзу та ананаси.

— Якщо хтось хоче помідорчик у піцу або перчик, піднімайте

На майстер-класі дітям показали, як розкочати тісто, не використовуючи качалку, а лише за допомогою рук

руку, я піднесу, — каже Анна.

Підняли руки всі і попросили ще й грибів, тож принесли додаткові тарілки з овочами. Усього пів години і піца вже готова до відправки в духовку. Попри те, що інгредієнти у всіх були однакові, у кожного вийшла своя піца з унікальною назвою. Олексій свою назвав «Зірочка», а Мирослава — своїм іменем.

Поки чекали, що піца приготується, зняли чепчики та фартухи і зібралися за столом. Діти познайомилися з волонтерами, а потім юні кухарі пригощали своїми кулінарними шедеврами матусь та волонтерів і ласували самі.

Громадська організація «Сонце в тобі» неодноразово влаштовувала заходи для дітей з інвалідністю. Цього разу організували майстер-клас із виготовлення піци

Кожен сам придумав назву для своєї піци. Олексій свою назвав «Зірочка»

Збирав равликів, а на зібрані гроші купив волонтерам ваги

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Чим тільки не займався старшокласник гімназії № 9 Владислав Тучак, щоб допомогти воїнам ЗСУ у війні з московитами! Випікав пиріжки, кекси, колядував, косив траву, здавав ягоди бузини, продавав березовий сік і всі зароблені гроші, до копійки передавав на ЗСУ. Останнім часом збирав равликів і за виручені кошти ініціативній групі «Міцний тил» купив високоточні ваги.

Цьогоріч, як тільки зійшов сніг, Влад збирав у лісі березовий сік. Продав його і приніс волонтерці Ользі Пироговій 5 тисяч гривень.

— Тонну соку зібрав. Це 5 двістілітро-

вих діжок, — розповідає пані Ольга. — Щоразу, коли їду до хлопців, вони серед приладдя й продуктів знаходять передачу від Влада. Хлопці кожного разу запитують про нього і дивуються: ніби ще дитя, а хлопчина з таким великим серцем.

Від початку дошової погоди Владислав став збирати і здавати равлики.

— Скільки він їх зібрав — я не знаю, знаю, що скільки зібрав — все до копійки принесе, — каже волонтерка. А ще Ольга пригадала випадок, коли вони говорили з дічатами, що їм треба ще одні електронні ваги. — Влад десь про це почув і вирішив нашої ініціативній групі допомогти. У четвер, 25 квітня, він приніс до нашого цеху готової продукції електронні, про-

фесійні ваги. Обняла його за його добру справу й добру душу, а на очах сльози виступили. Бо немає в нього дитинства, через війну займається не дитячими справами.

— Я йому від командування подяку привезла. Хотіла вручити йому її в урочистій обстановці. Знала, що мав приїхати з військової частини наш воїн-односельчанин і планувала, що він подяку може Владу вручити та поки той воїн у відпустку не їде, — продовжує Ольга. — Іноді плануєш одне, а воно по-іншому складається. Коли Владік прийшов до нашої групи з вагами, я йому вручила подяку від військових. Це не дитина, а скарб, — каже про Влада волонтерка.

ЛІЛІЯ МАКАРЕВИЧ, ДИРЕКТОР
МУЗЕЮ ІСТОРІЇ МІСТА КОЗЯТИН

Українська Галицька Армія в Козятині у серпні 1919 р.

БЛОГ

Закінчення. Початок у №№15-16

Наприкінці серпня 1919 року Симон Петлюра вдруге зупинявся в Козятині. Тут напередодні «київської катастрофи» відбулась його зустріч з головнокомандуючим Українською Галицькою Армією (або як його називали в УГА — Начальним вождем) генералом Мироном Тарнавським.

«В Козятині мене повідомлено, що на стації стоїть поїзд Петлюри. Він вертався з-під Києва до Кам'янця. Я уважав своїм обов'язком зголоситися до нього, перебалакати з ним та розвідати, що він думає про ситуацію.

Наша зустріч відбулася в вагоні Петлюри.

Тривожило мене в першу чергу наше відношення до денікінської армії, й від того почалася наша розмова.

— Київ ми взяли, пане Отамане. А що ж Денікін? Чи не вдалось би встановити між ним і нами демаркаційну лінію? Бо ж воювати на два фронти для нас не під силу.

Петлюра поглянув на мене протяжно і, вкладаючи в тон бесіди роблену самопевність, відповів:

— Не турбуйтеся, пане генерале! Денікіна я не боюся. Ручу вам, що 60 відсотків денікінської армії перейде до нас.

— Це можливе, — відповів я, — але що робити тепер? Адже Денікін стоїть перед Києвом!

— Старайтеся не входити з ним у конфлікт. А втім, він має на плечах большевиків. На правий беріг Дніпра переходити не важиться. Ось почекайте, скоро вишлю до нього послів у справі переговорів. Словом, не хвилюйтеся. Немає потреби...

Головний Отаман від'їхав на південь. Ми ж швидко помчалися до Києва, що то приховував для нас стільки болючих несподіванок».

Вояки УГА у своїх спогадах особливо відзначають щирість, гостинність національну свідомість та прихильність українській справі мешканців Козятини. Але для перемоги у національно-визвольній

війні цього було замало. Наш земляк М. Скидан, який в серпні 1919 року перебував у Козятині, побачив і інші настрої: інертність, вичікувальну позицію, неготовність активно включитись у процес українського державотворення. Врешті, таке ставлення спостерігалось не тільки в Козятині, але й інших місцях.

Довідка. Михайло Скидан — закінчив Козятинське залізничне училище, інженер, з перших днів брав активну участь в Українській революції, працював серед австро-угорських полонених, брав участь в організації Сірожупанної дивізії, член Конгресу трудового народу 1919 р. — обраний до харчової комісії, в серпні 1919 року призначений Головним Державним Інспектором В. Кедровським представником Державної Інспектури при штабі І Корпусу УГА, учасник І Зимового походу, в еміграції член «Товариство Українських Інженерів у ЧСР» заступник Голови Товариства прихильників Української Господарської Академії в Подєбрадах (Чехословаччина).

«По приїзді до Бердичева другого дня ранком, насамперед поїхав до штабу корпусу. В час моєї відсутності тут нічого особливого не сталося. В штабі панувало помітне задоволення від того, що в Бердичеві захоплено цілий вагон грошей та, головне, багато шкіри. Вона для війська мала велику ціну.

В чужому місті зорієнтуватись тяжче, але знаходжу знайомого мені члена Повітової Народної Ради і від нього довідуюсь все, що мене цікавить. Населення міста на початку тремтіло зі страху. Боялись, щоби не дійшло до яких-небудь ексцесів. Прихід галицьких військ для них був несподіваний. В місті був вже повстанчий отряд отамана Карого. Сам я сплячу в будинкові напроти незвичайки, себто в районі, в якому найбільше боялись небажаних безпорядків.

Довір'я населення до армії зростає скоро. Відношення до повстанців, навпаки негативне, їм не довіряють. Хоч про самого отамана Карого нічого поганого не можуть сказати. Знають, що це був добрий учитель, опісля старшина Української Армії. Повстанці так само роблять погане враження на галицькі частини. На фронт вони не збираються. Між ними знаходиться багато індивідумів,

які вештаються скрізь і більше ляпають язиками, як спроможні щось зробити.

З приводу повстанців полковник Микитка вперше говорить зі мною досить схвильованим тоном. Закінчує балачку тим, що для нього немає іншого виходу, як залишити одну бригаду, щоби не допустити до небажаних безпорядків в тилу своїх частин, про що окремі повстанці говорили одверто. І дійсно для цієї мети залишено в Бердичеві 9 бригаду. Подумайте, казав мені полковник Микитка, в одному місці залишили повстанців отамана Шепеля, тут залишило повстанців отамана Карого, а там ще когось і т.д., це в тилу армії зовсім небажане. І треба признати, що полковник Микитка мав рацію так говорити.

На одній із вулиць Бердичева, випадково зустрів в уніформі українського старшини, свого давнього знайомого єврея Янкерсона, пізніше студента Української Господарської Академії в Подєбрадах, а тепер інженера. Перед цим він був ранений, чи контужений. Ходив він по Бердичеві, як та біла ворона. Переказує мені, що всі дуже дивуються, як він може служити в Українській Армії, коли вона робить погроми. Що він на їхнє здивованне відповідає всім однаково, а саме радить іти в Армію і воювати за Україну, тоді про погроми вони і не почують.

Слідуюча одноденна стоянка штабу була в Козятині. Тут нас інакше зустрінуть, міркував я собі. Це ж містечко, в якому я провів найкращі свої юнацькі роки. Тут я дістав перші й основні лекції національної свідомості. Тут я вперше прочитав книжечку, в якій на адресу Миколи ІІ писалось: «Дрожи тиран, знай що суд и на тебя есть, и суд этот уже близок».

Але я помилився. Зустріли нас, як і скрізь зустрічали у містечках. Насамперед іду на двірці. Зустрічаю там свого шкільного товариша, який є старшиною в комендатурі чи що. Балакаємо. Власне я його запитую, а він держучи руки в кишенях, неначебно тиждень не їв, як той астроном впер свої очі в небо, і мені відповідає. Яким був мій З., таким і залишився. Залишаю його дивитись на небо, а сам іду до волості, але не застаю нікого. Заходжу до Земельної

Управи. Так само нікого. Повертаючись, здибаю тов. К. На мої запитання чую відповідь: не знаю, тяжко, не могу і т.д. Під вечір зустрічаю ще О. Р. «Так от чому ви колись носили вишивану сорочку?» звучить у її відповіді. Далі не балакаю, бо наші шляхи розійшлися.

Містечко само собою живе буденним життям. Люди ходять собі начебто нас не помічають. Коли Козятин якийсь чужий для мене, то він ще більш чужий для інших. Вітання хустинками, приємні усмішки, теплі слова і т.д. це ще ніщо. Хочеться бачити зустріч більш річеву. Відчувати, що ми й решта всі, одно і теж. Хочеться відчувати річеві прояви з боку населення, а не одні тільки вияви внутрішнього почуття. Хочеться бачити тих, що з гордістю хотіли б вступити в наші ряди, тих, що зі захопленням беруться до організації для нас міцного і здорового тилу, тих, що хочуть робити і вмюють робити. Цих нам найбільше бракувало».

Щиро вдячні автору, уродженцю Козятини, досліднику, історичу, пошуковцю і краєзнавцю Олександрові Цілевському за можливість оприлюднити маловідомі раніше матеріали і використовувати їх у музейній діяльності.

«Футбол у нас є. Надіємося, що фінансування буде»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Нещодавно до нас звернулися місцеві любителі футболу. Їх болить, що честь нашого міста будуть відстоювати дві команди, а фінансування, хоча б на гостові ігри, немає. Кажуть, повторюється практика «завтра ідемо у Ружин, беріть з дому по 100 гривень».

Так це чи ні, ми спробували з'ясувати у голови Козятинської федерації футболу Олександра Шевчука під час дружньої зустрічі між ветеранами ФК «Моно-

літ» та командою козятинських любителів футболу.

— У нашій команді ветеранів є хлопці, які живуть футболом, грають і хочуть грати. Щодо фінансування, то надіємося, що воно буде. На сьогоднішній день, поки десь так, — сказав голова федерації.

Щодо гри ветеранів «Моноліта» і ветеранів любителів футболу нашого міста, то монолітовці виступали у формі кольору стиглої вишні, а їх суперники у лимонних футболках.

Як у офіційних іграх вихід на поле починався з хвилини мовчання за загиблими воїнами України.

Якщо ветерани «Моноліту» майже кожен тиждень виходять на поле і мають непогану ігрову практику, то гравці команди любителів футболу виходять на поле від випадку до випадку. Щоб зрівняти клас команд, монолітовці відрядили під знамена команди лимонних чотирьох гравців ветеранського «Моноліта». Прикинули, ніби за класом

і теорією команди мали рівний вигляд за складами.

За теорією було одне, а на практиці Сергій Ткач, Дмитро Шутів і тричі Василь Бакун довели рахунок до 5:0 на користь ветеранів «Моноліта».

На другу 30-хвилинку до команди козятинських любителів футболу долучився лідер атак «Моноліта» Василь Бакун і гра відразу стала рівною. Іноді команда любителів футболу затискала своїх суперників на їх половині поля. В одному

з епізодів Василь Бакун забив свій четвертий м'яч у матчі. Могли гравці у лимонній формі забити ще та не використали нагоди для взяття воріт. Тут і спрацювало футбольне правило — не забиваєш ти, отримуй гол у відповідь. Спочатку Сергій Курінний зробив рахунок 6:1, а поставив переможну крапку в матчі ефектним ударом майже в дев'ятку Дмитро Шутів. Після удару Дмитра рефері матчу Віктор Обущак дав свисток про завершення зустрічі.

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо
Криниці
Копаємо вигрібні ями
Доставка кілець
068-564-10-90

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН
САМОСКИД
- ПІСОК -ЩЕБІНЬ -ВІДСІВ
-БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані
063-398-67-27, 096-216-52-40

РЕСТАВРАЦІЯ ПОДУШОК
- Заміна напірника
- Чистка та дезинфекція пір'я
- Можливість заміни розміру подушки
- Вїзд до замовника
093-355-89-83, 096-318-65-66

РОБОТА В ОХОРОНІ
На постійну роботу
потрібні чоловіки та жінки
З/П 350-700 грн/зміна
без затримок

067-46-27-012
067-46-27-011

ДРОВА
ПРОДАМ
РІЗАНІ ТА КОЛОТІ
ТВЕРДИХ ПОРІД
З ДОСТАВКОЮ, НЕДОРОГО
063-960-26-33

ПРОДАМ ДРОВА
Твердих порід
Рубані та метровки
067-369-13-23

ПРИЙОМ
ЧОРНОГО та КОЛЬОРОВОГО
МЕТАЛОБРУХТУ
Понеділок - субота 8:30 - 17:00
Неділя по домовленості
м. Козятин,
вул. Подільська, 159
098-804-04-00
093-408-04-00
095-431-05-31

РОБОТА

□ Праця в Польщі, прибирання логістичних складів, легальне працевлаштування, житло надається. Зп 40000 грн. Ліц МРСП 585262 від 15.10.2012р +380-97-731-79-83 17-19

□ Кафе-кондитерська "Солодка майстерня Пряня" запрошує в свою команду яскраву, амбітну продавчиню-баристку.

□ Пропонуємо гідну винагороду та комфортні умови праці, стабільність та офіційне працевлаштування.

□ Графік 2\2 з 8.00 до 21.00 Вимоги: повноліття, відкрите та легке спілкування, активність, уважність, відповідальність, готовність навчатись, без шкідливих звичок. Деталі за тел/вайбер 099-419-46-62 Тетяна

РЕМОНТ

□ Виконуємо будівельні роботи різного типу. 093-817-40-91

□ Виконую ремонтні роботи: шпаклюю, фарбую, роблю потолки, відкоси, багети, стіни, штукатурка. 097-816-97-62

□ Виконую зварювальні роботи. 067-786-29-90

□ Продам два кабанчики 15-18 кг. 067-319-08-49

□ Продам корову, породистих теличок джейсерської та лебединської породи, лише на отримання, від високоудійних корів, а також 2 молочні бичка. 097-793-55-95

□ Продам поросят. 067-714-24-87, 098-205-75-53

□ Продам свині 10 - 15 кг. 063-308-25-58

□ Продам поросят 15 - 18 кг., 6000 грн. 068-518-22-70, 063-294-19-76

□ Продам поросят м'ясної породи с. Сигнал 20-25 кг. 098-918-03-39, 093-719-85-78

□ Продам козенят "Кубійці", "Зааненські" на розплід. 063-215-64-82

□ Продам бичка віком 1 міс. 096-414-07-70

□ Продам поросята. 097-577-30-26

□ Продам кролів. 097-816-97-62

□ Продам поросята "Петрен" с. Журбинці. 067-949-60-30

□ Продам кабанчики по 30 кг. 068-216-70-39

□ Продам розтелену корову. 098-546-04-24

□ Продам поросят м'ясної породи 097-704-97-81

□ Продам поросят м'ясної породи. 095-78-29-986

ПРОДАМ

□ Аптечні меблі на дві каси, холодильник-вітрину. 063-392-93-20

□ Тюки ячмінки, пшеничні, люцерни, зерно овес, кукурудза, ячмінь, пшениця. 098-587-31-69, 067-429-73-29

□ Цеглу білу полуторну. 098-839-36-30

□ Бойлер 80 л., тумбу з умивальником, зеркала з полочками, ванна акрил 1,50, пенал у ванну. 093-831-00-93, 063-234-29-75

□ Ячмінь, пшеницю. 063-591-87-90

□ Бджолосім'ї пакети. 098-034-42-59

□ Пилосос "Ракета-3" робочий, вентилятор настільний, каструля алюмінієва 20 л., чавунок 5 л. 097-873-36-99

□ Пшеницю. 096-721-59-39

□ Годівниці стельові для бджіл на 1,5 та 3,5 л., з первинного та вторинного пластику, можливий продаж пакетів в травні на рутівську рамку. 067-763-62-56

□ Антену супутникову на 3 головки з кабелем 40 м., бідон алюмінієвий 40 л., велосипед підлітковий у відмінному стані, розмір колеса 180, електричні двигуни на 220 в., рама до велосипеда чоловіча. 067-106-32-41, 093-024-05-63

□ Ванну чавунну 1,70 см., майже нова, водонагрівач на дровах "Титан", трос металевий 14 мм. 067-394-60-27

□ Картоплю дрібну. 093-485-06-41

□ Продам картоплю велику, підлітковий б/у велосипед. 093-940-96-11

□ Картоплю велику 120 кг., 6 грн/кг. 067-502-10-70

ОКЕЙ
99.5 FM

Нова хвиля!

Привітайте
з днем
народження!
або з іншим святом
на RIA Козятин

Аудиторія груп сайту RIA Козятин

Фейсбук - 8 700 підписників

Instagram - 7 200 підписників

Viber - 1 600 підписників

Telegram - 3 100 підписників

Вартість привітання

Привітання в одному пабліку - 350 грн*

Закріплення на тиждень - 150 грн*

*ціни вказані без урахування ПДВ

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА запрошує

майбутніх водіїв на
навчання категорії
В, С та перепідготовку

м.Козятин, пров.Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

535974

□ Цеглу. 097-971-97-70

□ Дитячу прогулочну коляску і дитячий велосипед для дівчинки на 5-8 років. 096-318-65-66

□ Стінку кімнатну сучасного зразка в доброму стані. 067-591-79-65

□ Твердопаливний котел Холмова б/в. 067-608-90-52

□ Хрустальний посуд, вази, сервізи "Мадонна", кобальтовий, тарілки, ложки, виделки, банки сляні 0,5-3 л. Пальта, плащі 48-54 р., штори, скатерті, шв. машини "Лада" та "Мінерва МС 400", м'які іграшки, кухонну витяжку. 067-889-36-45, 066-081-445

□ Бочки пластикові, харчові, 300 літрів, ємність з нежаростійкої сталі на 2 т., ємність металева 1,2 т., дріт оцинкований, колючий, в бухтах. 063-381-32-41

□ Ячмінь. 096-85-75-299

□ Вулмки з бджолосім'ями. 096-567-48-75

□ Пшеницю 2т. та картоплю велику. 098-555-54-31

□ Вугілля семечки до 4 тон. 5000 грн/т. в Козятині. 063-381-32-41

□ Телевізор Самсунг з настінним кріпленням. 067-198-62-53

□ Вулики з бджолами. 096-644-42-48

НЕРУХОМІСТЬ

□ Будинок в селі Голубівка, Ружинського р-ну, в гарному місці, асфальтована дорога, став, левада, 40 сот. городу, поруч ліс. Гарне сполучення з Козятином та Києвом. 063-648-20-99

□ 1/4 будинка, недорого, вул. Залізнична (9 січня), опалення, мп вікна, криниця, сарай, зручності у дворі. 067-494-77-27

ПОСЛУГИ МІНІ-ЕКСКАВАТОРА ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ

Виконання всіх видів
земельних робіт.
Розрахунок готівковий
та безготівковий.
м.Козятин

097-665-87-48
Ярослав Васильович

535975

□ Будинок з госп. будівлями в с. Козятин, газ та пічне опалення. 098-520-43-79

□ Будинок в м. Козятин з госп. будівлями в р-ні автостанції, зем.діл-ка 7 сот. 098-151-00-90

□ Будинок в Козятині, вул. Зоряна, 106. 063-749-61-36

□ Земельна ділянка 6 сот., під забудову, центр, провулок Грушевського 10. 063-392-93-20

□ Будинок недорого, с. Флоріанівка, 7 хвилин пішки до залізничної станції Кордишівка. 097-254-59-73

□ Будинок с. Журбинці, вул. Слобода 93, ділянка 44 сот., сарай, погріб, підведена центральна вода. 067-949-60-30

□ Частина будинку, потребує ремонту, вул. Стуса, центр, дві кімнати, веранда, кладовка, пічне опалення, гараж метал. 3,5 x 6 м., сарай, погріб, криниця. 068-548-59-98, 050-436-37-15, 093-632-24-12

□ Будинок с. Титусівка, газ, вода, 36 соток городу. 096-909-16-40

□ Частина будинку, вул. Сагайдачного з євроремонтом, заг. площа 45 кв. м., газ, вода центральна, гараж, госп. будівлі, погріб, зем. ділянка 4,5 сот., фруктові дерева. 093-697-64-50

□ Будинок біля ліцею №4. 093-892-26-45

□ Хата в с. Широка Гребля 1960 р., забудови, загальною площею 63 м, висота стелі 2.75, шлакобетонні стіни товщиною 0,60 см. підведений газ (у тому числі і на літню кухню), газове і тверде опалення, земельна ділянка 15 соток, поряд зі ставком, тихе місце, на подвір'ї є господарські будівлі (сарай, гараж та ін.), криниця і підведений водогін. 067-263-55-30

□ Дачу в кооп. "Вишенька" з документами, будинок цегляний 6 x 8 з пічним опаленням, 5,7 сот., підвал, гараж, криниця, молоді насадження. 097-441-41-01

□ Будинок 70 кв. м., с. Кордишівка, вул. Джерельна, газ, вода, усі зручності, госп. будівлі, 40 сот. город, молодий сад. 097-705-20-68

□ Будинок з усіма зручностями, госп. будівлями, вул. Подільська 12 а, с. Козятин. 096-370-88-14, 097-443-95-16

□ Будинок зі зручностями 70 кв. м., с. Козятин, загальна площа ділянки 17 сот. 097-248-32-19

□ 1-кімн. кв., центр, третій поверх, ремонт, інд. опалення, середня. 093-704-31-57

□ 1-кімн. кв., центр міста, інд. опалення, ремонт. 063-289-28-20

□ 2-кімн. квартиру 2/5 центр міста, будинок "Пан Економ". 067-431-05-42

□ 2-кімн. кв., третій поверх, середня, інд. опалення, частковий ремонт. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 68 кв. м., центр, другий поверх, інд. опалення, м/п вікна, балкони, гарне планування, р-н ліцею №4. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., центр, 60 кв. м., 4 поверх, середня, інд. опалення, без ремонту. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., р-н ПРБ, 2/2, світла, простора є місце під гараж, біля вокзалу, недорого. 063-234-29-75, 093-831-00-93

□ 3-кімн. кв., углова, перший поверх, можливо під бізнес, навпроти гастроном "Соловейко". 096-127-21-90

□ Будинок цегляний інд. опалення р-н ліцею №5, житловий стан. 093-704-31-57

□ Будинок, 20 сот. зем. ділянки, р-н лікарні, біля містка. 093-704-31-57

□ Частина будинку 32 кв. м., пічне+газове опалення, центральна вода, без ремонту, р-н ПРБ, недорого. 093-704-31-57

□ Частина будинку з гаражом в центрі міста. 093-704-31-57

□ Будинок новий 120 кв. м., ремонт, меблі, р-н училища. 093-704-31-57

□ Будинок сучасний новий без внутрішніх робіт 30 сот зем діл р-н "Царське село". 093-704-31-57

АВТОМОТО

□ Скутер Honda Lead (Японія). 093-940-96-11

□ Причіп до легкового авто. 063-289-29-03

□ Renault Megane 3, 2014 р. в., добрий стан, реальний пробіг, гарна комплектація. 063-637-20-65 Сергій

□ Форд-конект 2010 р.в., вантажний, недорого, тех.паспорт на ГАЗ-53, скати на каналізацію від вантажного авто. 063-75-80-634

КУПЛЮ

□ Картоплю велику. 067-159-28-54

□ 2-х або 3-х кімн. кв. в центрі міста, без ремонту. 066-674-20-96

МІНЯЮ

□ Міняю будинок газований 75 кв. м., 10 сот. зем. на квартиру, або пів будинку. 096-561-68-94

РІЗНЕ

□ Здам 1-кімн. кв., в центрі міста на довготривалий термін. 066-242-37-74

□ Пів будинку в с. Козятин, ділянка 8 сот., 5 хв. від сільради. 093-313-71-01, 093-593-27-19

□ Втрачений військовий квиток МО №110787 на ім'я Слободяник Ігор Анатолійович вважати недійсним.

□ Втрачений військовий квиток на ім'я Свірський Олександр Станіславович вважати недійсним.

□ Втрачені документи: військовий квиток, паспорт, індексаційний код, посвідчення УБД, Державна нагорода за військову службу з посвідченням до неї, відпускний листна ім'я Ткачук В'ячеслав Павлович вважати недійсним.

□ Втрачені документи: військовий квиток, паспорт, індексаційний код, посвідчення УБД, Державна нагорода за військову службу з посвідченням до неї, відпускний листна ім'я Ткачук В'ячеслав Павлович прошу повернути за винагороду.

□ Шукаю жінку 40-45 років з дитиною для створення сім'ї, житлом забезпечений. 098-502-88-76

□ Самотня, добра жінка познайомиться з добрим чоловіком 60+, який теж втомився від самотності, для дружби та спілкування. 068-753-34-61

□ Загублений військовий квиток на ім'я Дзема Василь Миколайович вважати недійсним

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

saharokshop.com

+38 066 249 67 87

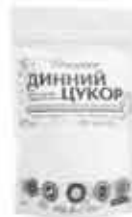
Макарони
Мушлі
TORINO, 425 г

80⁰⁰

Кетчуп
зі стевією без
цукру GумBeat
470 г

185⁰⁰

Динний цукор,
Еритритол
GreenLine, 250 г

145⁰⁰

Сенсор
Dexcom G7

3190⁰⁰

Декстроза
Dextro Energy
Cola, 50 г

80⁰⁰

Натуральні
льодяники
без цукру

155⁰⁰

Сенсори FreeStyle Libre 1,2,3

2150⁰⁰ - 3250⁰⁰

Комплекси
Вітаміну В
Для дорослих
та дітей

260⁰⁰

Кардіовід
30 капсул

225²⁵

Сироп без цукру
ZERO SYRUP
Солона карамель
350 мл

160⁰⁰

Сахарок
Shop

АНЕКДОТИ

— Надрукуйте мені терміново шість фотографій.
— 9 на 13?
— 117. А чому ви питаєте?

— Я йому кажу, що не зраджую, а він уперся рогами і не вірить!..

Прогноз на сьогодні: впродовж дня можливе все — очікуйте!

Важко бути богинею, коли ти звичайна жінка, але ще важче: косити під звичайну жінку, коли ти богиня.

Бабуся — онукові:
— Іване, та дістань вже десь ті 3 літри бензину, щоб косу заправити та траву викосити!
— Бабусю, а може буде дешевше купити пів літри горілки, та заправити діда? То він гектар викосить!..

— Куме, а ви знаєте, хто такі ВІП-персони?
— Думаю, куме, що то такі персони, які люблять поВІПендрюватися!..

А якщо тобі запропонують на вибір: вийти заміж або рвонутися на море з подругою, в яку країну ви захочете полетіти?

— Ось, візьміть ці таблетки.
— Фу, такі гіркі, від чого вони?
— Від комарів.

Те, що твоє тіло — храм, розумієш тільки тоді, коли всередину вже потрібні свічки...

— Які способи психологічного насилля ти знаєш?
— На вулиці весна, пташки співають, добре.
— А в чому, власне, насилля?
— Ти на роботі.

Люди добрі!!! Допоможіть! Другу ніч не сплю. У пінгвіна є коліна?

Коли дуже сильно сердитися, треба себе відволікти. Ось я, наприклад, починаю мити вікна. І мені все одно, що думають інші пасажери автобуса.

— Дівчата, хтось зустрічався з чоловіками пенсійного віку, як це? Які будуть поради?
— Пенсія в них 10-го.

Я дуже боюся «Коньяку з лимоном», тому що після «Коньяку з лимоном» я нічого не боюся!

Прихожу я, значить, в РАЦС, щоб вийти заміж, а мені кажуть: «Чоловіка потрібно мати з собою!» Поясніть мені ще раз, будь ласка: за що я плачу податки?

Якби я був психологом:
— Нехай проблеми та незгоди не роблять вам в житті погоду! З вас дві тисячі!..

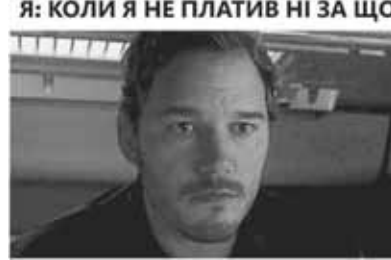
Екзорцист:
— Добрий день. Я тут для того, щоб вигнати диявола, який вселився в вас.
Я:
— Я вас не викликала.
Демон:
— Я викликав, допоможіть!

— Швидка? Мій чоловік проковтнув ручку!
— Ми виїжджаємо!
— А мені що робити?
— Поки що, пишть олівцем...

— Привіт, давно не спілкувалися! Як здоров'я?
— Тобі дійсно цікаво?
— Звичайно!
— Тоді почну з аналізів...

ПСИХОЛОГ: НУ А ЯКИЙ У ВАС НАЙУЛЮБЛЕНІШИЙ СПОГАД З ДИТИНСТВА?

Кожен вінничанин, коли повітряна тривога лунала 4 рази за день

ГОРОСКОП

ОВЕН
Тиждень динамічних змін. Ваша енергія буде на висоті, що дозволить легко долати будь-які перешкоди. Будьте готові до несподіваних можливостей, які можуть виникнути на горизонті.

ТЕЛЕЦЬ
Тиждень сприятливий у плані фінансів. Це час, щоб виявити свою фінансову обізнаність та вжити заходів щодо зміцнення свого матеріального стану.

БЛИЗНЮКИ
Настає час активної комунікації та розширення свого кола спілкування. Ви відчуватимете приплив натхнення та енергії, що допоможе успішно вирішувати будь-які завдання.

РАК
Ви можете відчувати нестабільність у своїх емоціях. Важливо знайти способи впо-ратися з цією невпевненістю та стресом. Зверніть увагу на свій внутрішній стан.

ЛЕВ
Тиждень для прояву лідерських якостей та впевненості в собі. Варто взяти на себе ініціативу та вести інших до досягнення спільних цілей, висувати амбітні плани та прагнути високих результатів.

ДІВА
Тиждень вимагає уваги до деталей та організації. Час, щоб упорядкувати свої справи і зосередитися на виконанні своїх обов'язків.

ТЕРЕЗИ
Настає час гармонії та балансу. Приділіть увагу своїм стосункам із оточуючими людьми, пора налагодити дружні та професійні зв'язки.

СКОРПІОН
Вам може знадобитися більше внутрішнього аналізу. Можливо, ви зіткнетесь з деякими емоційними викликами або складними ситуаціями, які вимагатимуть від вас мудрості та терпіння.

СТРЕЛЕЦЬ
Ваша енергія та оптимізм будуть на піку, що дозволить вам здійснити свої найсміливіші плани. Будьте відкриті новим можливостям і не бійтеся ризикувати.

КОЗОРІГ
Варто зосередитися на досягненні своїх цілей та зміцненні свого статусу. Це час, щоб показати свою відданість роботі. Можливо, вам доведеться ухвалити важкі рішення, але ваша цілеспрямованість і тверда воля допоможуть вам.

ВОДОЛІЙ
Настає час для досліджень та інновацій. Будьте відкриті до нових ідей і не бійтеся ділитися своїми думками з оточуючими.

РИБИ
Можливо, ви почуватиметеся трохи невпевнено чи неясно щодо майбутнього. Зверніться за підтримкою до друзів або близьких, якщо вам потрібна допомога. Налаштуйтеся на позитивний лад, повірте в себе, і зможете подолати будь-які труднощі.

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
ЧЕТВЕР 9.05	+14 +5	+15 +5	+16 +4
П'ЯТНИЦЯ 10.05	+18 +4	+19 +6	+19 +8
СУБОТА 11.05	+18 +8	+17 +11	+18 +5
НЕДІЛЯ 12.05	+17 +6	+15 +6	+16 +3
ПОНЕДІЛОК 13.05	+16 +5	+14 +4	+16 +4
ВІВТОРОК 14.05	+15 +4	+15 +6	+16 +4
СЕРЕДА 15.05	+16 +3	+17 +6	+18 +7